Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 225
Vineri 22 Iunie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr:

- Ing. Iulian Dumitrescu: Cum trebuie pregătite și reglate secerătorile-legători. (Pag. a II-a).
- Din însemnările lui Ion Drumețu. (Pag. a II-a).
- Ștefan Baki: O metodă agrotehnică înaintată care sporește recolta. (Pag. a II-a).
- Nicolae Comănici: Ingrijitorul de pui. (Pag. a III-a).
- Lucrările Congresului scriitorilor din R.P.R. (Pag. a III-a).
- Președintele Tito a părăsit Moscova îndreptîndu-se spre țara noastră. (Pag. a IV-a).
- Delegația Marii Adunări Naționale a R.P.R. a sosit la Sofia. (Pag. a IV-a).

DECLARAȚIA COMUNĂ
a guvernelor U. R. S. S. și R. P. F. Iugoslavia

MOSCOVA 20 (Agerpres). TASS transmite Declarația comună a guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia în legătură cu vizita oficială în Uniunea Sovietică a președintelui R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito.

La invitația Prezidiului Sovietului Suprem și a Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, între 1 și 23 iunie 1956 Președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a făcut o vizită oficială în Uniunea Sovietică.

In timpul vizitei Președintelui Tito au avut loc o serie de convorbiri între reprezentanții celor două guverne. Din partea iugoslavă, la convorbiri au participat, în afară de președintele Tito, Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, Mialko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, Iakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croate, membru al Vecei Executive Federative și Velko Miciunovici, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.F. Iugoslavia la Moscova.

Din partea sovietică, la convorbiri au participat K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. I. Mikoian și V. M. Molotov, prim vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și N. P. Firiubin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. la Belgrad.

La convorbiri au mai asistat: din partea iugoslavă Ioja Vilfan, secretarul general al Președintelui Republicii, și Anton Vratușa, șeful cabinetului vicepreședintelui vecei Executive Federative, iar din partea sovietică — L. F. Ilicev, membru al colegiului Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., și K. D. Levicikin, șef ad-interim al secției a 5-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe.

Convorbirile care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și prietenească, în spiritul sincerității și deplinei înțelegeri reciproce, au dat posibilitatea unui larg schimb de păreri asupra evoluției situației internaționale in cursul anului care a trecut, precum și asupra problemelor dezvoltării continue a relațiilor și a colaborării multilaterale între cele două țări. Schimbul de păreri care a avut loc a scos la iveală o mare asemănare între punctele de vedere ale celor două guverne în aprecierea evoluției situației internaționale și a problemelor internaționale existente, precum și dorința comună de a adînci și pe viitor înțelegerea reciprocă și prietenia dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Federativă Iugoslavia.

I

Guvernul Uniunii Sovietice și Guvernul Republicii Populare Federative Iugoslavia, au constatat cu satisfacție că în cursul anului care a trecut a avut loc o slăbire continuă a încordării internaționale. Cele două guverne salută ca indiciu al acestei slăbiri lărgirea contactelor internaționale și tendința din ce în ce mai puternică spre rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor internaționale nereglementate.

S-a constatat în unanimitate că în această privință un rol important l-a avut Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri din iulie 1955. Deși dezvoltarea evenimentelor din anul care a trecut a arătat că nu se poate aștepta o rezolvare rapidă a problemelor care s-au acumulat în timpul „războiului rece", potrivit aprecierii celor două guverne o însemnătate hotărîtoare are faptul că au crescut eforturile în ceea ce privește lărgirea colaborării internaționale, care contribuie la întărirea încrederii între popoare.

In această atmosferă nouă s-au întărit forța și capacitatea Organizației Națiunilor Unite în ceea ce privește examinarea și rezolvarea cu succes a problemelor prin participarea organizată și pe bază de drepturi egale a tuturor țărilor. Succesul Conferinței cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice convocată de Organizația Națiunilor Unite în august 1955 la Geneva, și începutul favorabil al lucrărilor pentru crearea Agenției Internaționale pentru Energia Atomică — sînt strîns legate de această atmosferă. Rolul și capacitatea tot mai crescînde ale Organizației Națiunilor Unite s-au reflectat de asemenea în succesele obținute în direcția transformării ei într-o organizație universală în legătură cu admiterea de noi membri. Cele două guverne salută faptul că Organizația Națiunilor Unite s-a completat cu noi membri din rîndul țărilor europene precum și ai țărilor din Asia și Africa, a căror participare crescîndă la viața internațională s-a oglindit încă la Conferința de la Bandung. Aceasta contribuie la întărirea rolului bazat pe egalitatea în drepturi în lume al popoarelor acestor continente.

Cele două guverne au constatat însă cu regret că Republicii Populare Chineze nu i s-a recunoscut pînă în prezent dreptul de a fi reprezentată în Organizația Națiunilor Unite și vor căuta cu perseverență să obțină ca acest drept să fie recunoscut acestei mari țări.

Cele două guverne sînt convinse, ca și pînă acum, că problema Taivanului și a celorlalte insule trebuie rezolvată în conformitate cu drepturile legitime ale Chinei asupra acestor teritorii.

După părerea guvernelor celor două țări, în cursul „războiului rece" s-au format puncte de vedere atît de opuse și s-a acumulat atîta neîncredere încît ar fi nelogic și nerațional să se aștepte ca toate obstacolele în rezolvarea problemelor internaționale litigioase să poată fi înlăturate ușor și să se poată realiza grabnic un acord în toate problemele.

Pornind de la aceasta, cele două guverne sînt convinse că trebuie să se tindă spre realizarea unor acorduri în problemele care pot fi rezolvate de pe acum, și au căzut de acord că a insista asupra unei anumite priorități sau ordini de examinare a problemelor litigioase și asupra unui anumit ritm al rezolvării lor nu poate duce la rezultate utile. In această lumină ele au examinat problemele dezarmării și securității colective, precum și alte probleme care dezbină lumea și, în special, Europa.

Avînd în vedere întreaga importanță a problemei dezarmării pentru viitorul omenirii, cele două guverne au căzut de acord că s-au copt condițiile pentru rezolvarea fără întîrziere a acestei probleme. Totodată ele au subliniat importanța unui acord, fie și parțial, cu privire la dezarmare și își exprimă speranța unanimă că un asemenea acord poate fi grăbit și ușurat prin efectuarea micșorării unilaterale a forțelor armate. Guvernul R.P.F. Iugoslavia a salutat în acest sens recenta hotărîre a guvernului U.R.S.S. cu privire la reducerea armamentelor și a forțelor armate, considerînd că aceasta constituie o importantă contribuție la ușurarea rezolvării problemei dezarmării generale.

Considerînd că folosirea energiei atomice în scopuri pașnice are o importanță epocală pentru dezvoltarea economică și socială continuă a omenirii, cele două guverne au căzut de acord că trebuie încurajate și sprijinite toate formele de colaborare egală în drepturi și democratică între popoare în acest domeniu. De aceea ele au căzut de acord de asemenea că țelul comun trebuie să fie interzicerea armelor atomice în general pentru ca energia atomică să slujească exclusiv scopurile pașnice ale omenirii.

Ele consideră că actuala situație internațională permite să se întreprindă acțiuni mai hotărîte în direcția înlăturării continue a acelor elemente negative care în perioada „războiului rece" au frînat colaborarea dintre popoarele europene și consideră că acorduri mai largi cu privire la securitatea colectivă generală europeană, cu privire la colaborarea economică și la intensificarea legăturilor culturale, ar contribui la lichidarea împărțirii Europei în blocuri militare și ar ușura rezolvarea principalelor probleme litigioase care stau în calea dezvoltării colaborării multilaterale între popoarele europene.

In ceea ce privește problema germană cele două guverne consideră că în prezent, cînd pe teritoriul Germaniei postbelice s-au format două state suverane, pentru realizarea unificării acesteia sînt necesare tratative între Republica Federală Germană și Republica Democrată

(Continuare în pag. a 4-a)

De pe ogoarele patriei

Primii snopi

In unitățile agricole socialiste din regiunea Craiova, unde lucrările agricole se fac la vreme datorită folosirii mijloacelor mecanizate și a regulilor agrotehnice, orzul a dat în pîrgă mai devreme decît pe terenurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Zilele trecute în numeroase G.A.S.-uri și G.A.C.-uri a început recoltarea orzului. In numai două zile la G.A.S.-Gîrla Mare a fost recoltat orzul de pe 30 ha.

In raionul Segarcea primii au început recoltatul orzului în pîrgă membrii gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din comuna Bîrca. Sub îndrumarea tehnicianului agronom Maria Popescu de la punctul agricol, colectiviștii din această comună au recoltat în cîteva zile orzul de pe 25 ha. Recoltarea acestei culturi a început și în alte unități agricole socialiste din regiune.

Seceră de zor rapița

Indată ce tehnicienii agricoli din raionul Băilești, regiunea Craiova, au comunicat țăranilor muncitori că pot începe recoltatul rapiței, aceștia au pornit cu toate forțele la treabă. In numai două zile, țăranii muncitori din comunele acestui raion au secerat rapița de pe 88 de hectare. Comune mai avansate în muncile de recoltare a rapiței sînt Siliștea Crucii, Galicea Mare și Băilești.

Victor Ristea
corespondent

Lupta împotriva manei nu trebuie slăbită

In toate podgoriile din țară s-a efectuat primul stropit la vii, iar acum este în curs cel de al doilea stropit. Aprovizionați cu materialele necesare, viticultorii au executat la vreme stropitul viilor și în condiții mai bune decît în anii trecuți. Datorită acestui fapt, în nici o podgorie nu s-a semnalat atac masiv de mană.

Al doilea stropit este avansat în podgoriile din regiunile Ploești, Craiova, Pitești și altele, iar în podgoria Dealul Mare a început zilele trecute și al treilea stropit.

Vremea a continuat să fie schimbătoare. Ploile alternînd cu zile călduroase favorizează apariția, dezvoltarea și răspîndirea manei în vii. De aceea, stațiile de avertizare trebuie să emită la vreme comunicate privind stropitul în vii, iar inginerii și tehnicienii trebuie să îndrumeze efectuarea lucrărilor, pentru ca stropirile să se facă în termeni optimi și să fie evitate astfel pagubele care pot fi provocate de mană.

Unde pot duce neglijența și nepăsarea

Zilele trecute, la S.M.T. Drăgășani, regiunea Pitești, se puteau vedea, sub o remiză, două M.T.Z.-uri pe roți de cauciuc, iar undeva, în ogradă, 14 cultivatoare.

Prezența acestora în incinta S.M.T.-ului își are povestea sa.

Mecanizatorii de la stațiune au însămînțat pentru G.A.C.-urile deservite 150 ha cu floarea-soarelui, porumb și sfeclă. Deoarece, însă, tiițele și brăzdarele semănătorilor n-au fost reglate peste tot locul așa cum trebuie, rîndurile însămînțate au ieșit strîmbe. Acum, pe aceste tarlale prășitul mecanic nu s-a putut face decît pe vreo 40 ha.

Ce este mai îngrijorător este, însă, faptul că agronomul șef al stațiunii, tov. ing. Florea, plin de optimism, se laudă că, totuși, stațiunea va executa un volum mai mare de lucrări la prășit decît cel realizat pînă la 16 iunie. Planul său de om „practic" este simplu: la gospodăria colectivă din Srejești, au fost însămînțate de către colectiviști, cu mijloace proprii, peste 300 de hectare cu diferite plante prășitoare. La colectiva din Zăvideni, alte 30 de hectare. Din aceste suprafețe, se va găsi vreo tarla-două, pe care semănatul s-a făcut în rînduri drepte, ca astfel să poată fi folosite la prășit cele 2 M.T.Z.-uri și alte tractoare cu cultivatoare tractate.

Soluția găsită de agronomul șef al S.M.T.-ului ar fi bună, dacă realitatea n-ar arăta că planul său e, deocamdată, vorbă goală. După ultimele ploi abundente căzute în regiunea Pitești, buruienile au crescut mari în lanurile de plante prășitoare. S.M.T.-ul însă n-a întreprins nici o acțiune concretă pentru a sprijini unitățile deservite, pentru a executa mecanic prășitul măcar pe un ha de teren. Este de la sine înțeles, așadar, că colectiviștii nu vor aștepta pînă ce S.M.T.-ul va cerceta la fața locului unde anume s-au făcut însămînțări în rînduri drepte, ci își vor prăși culturile cu mijloace proprii.

Se pune întrebarea: cunoaște serviciul regional S.M.T. Pitești această situație? Și, dacă o cunoaște, ce măsuri înțelege să ia, ca cel puțin pe viitor mijloacele mecanizate de la S.M.T.-ul Drăgășani să nu mai stea sub remize — așa cum se întîmplă acum cu tractoarele M.T.Z. și cultivatoarele — ci să lucreze din plin pe tarlalele unităților deservite.

ION DRINCU

Pentru strîngerea la vreme și fără pierderi a recoltei

Ing. agr. MARIN STANCU
ministrul Agriculturii

In curînd, va începe recoltatul cerealelor păioase, din care numai griul și secara ocupă o suprafață de peste 3.200.000 ha. Strîngerea de pe cîmp și înmagazinarea în bune condiții a fiecărui bob din noua recoltă este o etapă importantă în lupta pentru asigurarea pîinii poporului muncitor.

Din păcate, însă, în fiecare an la recoltare se pierd cantități mari, chiar foarte mari de grîu, orz, secară etc., din cauza întîrzierii secerișului și treierișului, a transportului defectuos la arii, de la arii la magazii, într-un cuvînt, din pricina neglijenței, și a slabei organizări a muncii lucrărilor de recoltare. Mulți dintre producătorii agricoli nu-și dau seama cît de mult pierd atunci cînd întîrzie cu secerișul sau treierișul. In această privință, e bine să se cunoască următoarele exemple: s-a constatat experimental că, la grîul recoltat în faza de coacere deplină, la 6 zile după ce dăduse în pîrgă, s-a pierdut prin scuturare o cantitate de 216 kg de boabe la hectar, iar la cel recoltat după 11 zile, de la faza de coacere în pîrgă, 432 kg.

Și mai mari sînt pierderile la orz. Tot în urma unor experiențe, s-a văzut că atunci cînd recoltarea s-a făcut la coacerea deplină, la 6 zile după pîrgă, s-au pierdut 338 kg de orz la hectar, la răscoacere, la 8 zile după pîrgă, pierderile de recoltă au ajuns la 725 kg, iar la 15 zile după pîrgă, s-au pierdut 966 kg. la hectar. Și aceasta numai la seceriș. De aci, reiese că, dacă se pierd numai 200 kg de boabe la fiecare hectar din cauza nerecoltării la timp, la 3.500.000 ha de cereale păioase se pierd în total 700.000 tone de cereale.

Stă în puterea noastră ca această bogăție făurită prin multă trudă de către om și care se află pe cîmp să fie strînsă în întregime.

Ce avem de făcut pentru a cîștiga bătălia recoltatului, pentru a executa toate lucrările care anul acesta sînt întîrziate din cauza timpului rece și ploios?

Pe alocuri, au început strîngerea fînului și recoltatul unora dintre legume și fructe. Pretutindeni, pe ogoarele patriei se desfășoară cu intensitate crescîndă lucrările de întreținere a culturilor, cum sînt răritul, prășitul și altele. Toate aceste munci sînt importante și trebuie făcute la timp și bine. Porumbul ocupă peste 3.600.000 ha. Cea mai importantă lucrare la porumb și în general la culturile prășitoare este prașila. Datorită ploilor abundente care cad des mai în toate regiunile țării, anul acesta este nevoie să executăm mai multe prașile ca de obicei, pentru a distruge buruienile ce cresc cu repeziciune și a menține pămîntul afînat. Procedînd astfel, fiecare producător agricol va putea obține un spor de recoltă de cel puțin 3-400 kg la ha.

Să nu facem, însă, ca vînză orul cel nepriceput care ce lua pe pere, da pe mere. Să chibzuim temeinic în organizarea muncii, în repartizarea forțelor de lucru și să ne încordăm eforturile pentru a executa fără nici o întîrziere toate muncile agricole de vară, încît să nu pierdem nici la culturile prășitoare și nici la cele păioase. Străduindu-ne să facem pînă la începerea recoltării cerealelor păioase cel puțin 2—3 prașile la porumb, floarea-soarelui, bumbac, cartofi etc., să ne pregătim în același timp temeinic, pentru ca atunci cînd grînele vor da în pîrgă să le putem strînge de pe cîmp în cel mult 10—15 zile. Momentul începerii secerișului să găsească pe fiecare producător, fiecare unitate agricolă, bine pregătiți. Combinele, secerătorile-legători și cele simple, coasele, secerile, greblele, căruțele — toate să fie puse la punct din vreme, astfel ca din prima zi să se poată lucra din plin cu ele.

In primul rînd, trebuie avute în vedere mașinile. Ele ușurează munca și, ce este și mai important la recoltare, scurtează timpul și înlătură pierderea de boabe. La recoltarea manuală a unui hectar de cereale sînt necesare 8—10 zile-om, pe cînd dacă recoltăm cu secerătoare trasă de animale, numai 2-3 zile-om, iar cu o secerătoare trasă de tractor, doar 0,4 zile-om. Cu combina, 2—3 oameni seceră și treieră zilnic peste 10 hectare.

Organizarea secerișului și treierișului astfel ca ele să se îmbine și să se obțină cel mai mare spor la toate, este, de asemenea, un factor hotărîtor pentru strîngerea recoltei la timp și fără pierderi. Nu este bine să se strîngă cerealele păioase în căpițe, așa cum se obișnuiește în unele comune din regiunile Galați și Constanța. Ele trebuie strînse și legate în snopi. Un bun sistem de păstrare a recoltei în raioanele cu multe precipitații este cel folosit de întovărășiții din comuna Axente Sever și alte comune, care așază clăile pe pari deasupra pămîntului. Recolta, fiind astfel ferită de apa provenită din ploi, poate fi imediat treierată cu ușurință, fapt care înlătură pierderile de boabe. Dar cel mai bun sistem este clăitul snopilor în stoguri de cîte 100—150 de bucăți. Procedîndu-se astfel, dezmiriștitul poate fi făcut nestingherit pe aproape întreaga suprafață recoltată, iar snopii de cereale sînt feriți de umezeală, oricît de des ar cădea ploile.

Treierișul trebuie să înceapă pretutindeni imediat după recoltare. Dacă se întîrzie — în caz de ploaie multă — boabele încolțesc în spice, mucegăind, iar în caz de secetă, ele se usucă prea tare și se scutură ușor la cea mai mică atingere. Și

(Continuare în pag. a II-a)

In întîmpinarea congresului U. T. M.

O inițiativă ce merită a fi studiată și aplicată larg

De curînd, vrednicii mecanici și tractoriști de la S.M.T. Bărcănești au terminat reparația combinelor, secerătorilor-legători și batozelor cu care vor lucra la muncile de recoltare din vara acestui an.

Dorind să întîmpine cu realizări cît mai frumoase Congresul U.T.M. ce se va ține între 27 și 30 iunie 1956, zilele trecute, tinerii utemiști din stațiune au hotărît să lucreze în campania de recoltare sub lozinca: „Nici o oră pierdută din cauza defecțiunilor tehnice".

★

Tovarășul Mihai Minoiu, secretarul organizației de bază U.T.M. din stațiune, este șeful brigăzii a 13-a. Cînd am intrat în atelierul mecanic al stațiunii, tocmai verifica atent reparația ce se făcuse la tractorul condus de Pavel Marin, unul din membrii brigăzii sale. Mi-a strîns mîna prietenește și, aflînd scopul vizitei mele, mi-a declarat:

— Anul acesta, și în regiunea noastră, muncile agricole de vară s-au aglomerat. Pe zi ce trece, ele devin tot mai numeroase și mai zorite. Ca să le cuprinzi pe toate se cer eforturi, nu glumă. Iar noi, mecanizatorii, sîntem chemați să pășim în primele rînduri ale bătăliei pentru pîinea poporului muncitor. Trebuie să lucrăm în așa fel, încît tractoarele și mașinile agricole ce ne-au fost încredințate să dea maximum de randament. Din experiența de pînă acum, știm că rezultate bune poți obține numai atunci cînd tractorul funcționează ca ceasul, cînd el nu se defectează în timpul lucrului. Iată de ce noi, utemiștii din brigada a 13-a de tractoare, am luat hotărîrea ca, prin respectarea cu strictețe a normativului de îngrijiri tehnice zilnice și periodice, să asigurăm fiecărui tractor o astfel de funcționare, încît să nu se piardă nici o oră din cauza defecțiunilor tehnice. In momentul de față, urmînd inițiativa noastră, tractoriștii din toate celelalte brigăzi își pun la punct anexele de exploatare și fac adaptările necesare în scopul efectuării îngrijirilor tehnice în cele mai bune condiții.

— Vom introduce sistemul de alimentare la motor prin furtun direct de la cisternă, la rezervorul tractorului, mi-a spus tractoristul Ion Predescu din brigada lui Minoiu. Totodată, vom folosi niște pîlnii speciale căptușite în interior cu pînză. Cu ajutorul lor, vom înlătura pătrunderea impurităților în motorină în timpul alimentației motorului. In felul acesta, vom evita defecțiunile tehnice la sistemul de injecție...

— Am mai hotărît, a adăugat tractoristul Ion Tabără, din aceeași brigadă, să controlăm nivelul uleiului în baia motorului mare, din 10 în 10 ore și să schimbăm bumbacul de la filtrul de ulei după 50 de ore de lucru, să spălăm rezervorul de motorină în fiecare lună și nu la 3-4 luni, cum făceam pînă acum. Aceasta, pentru ca să nu se înfunde conductele.

Venind vorba despre inițiativa brigăzii lui Minoiu, tovarășul Dumitru Stoica mi-a spus:

— Tractoriștii din brigada mea, cum sînt Dumitru Dan, Aurel Cătuneanu și fratele meu, Nicolae Stoica, știu bine ce necazuri îți pricinuiesc în timpul lucrului chiar și cele mai mici defecțiuni tehnice. In campania agricolă de primăvară, am stat cu tractoarele defecte pe brazdă peste 100 de ore: ba un injector nu funcționa bine, ba radiatoarele se înfundau din pricină că alimentarea a fost făcută cu apă murdară.

Pentru ca la seceriș, treieriș și dezmiriștit să nu pierdem nici o oră din cauza defecțiunilor tehnice, eu am făcut un instructaj amănunțit cu tovarășii din brigadă, arătîndu-le cum trebuie să facă îngrijirile tehnice zilnice și periodice.

Obișnuit, noi facem lucrările de întreținere curentă a motorului în fiecare seară, după terminarea lucrului. De acum înainte, vom da cea mai mare atenție filtrării motorinei, trecînd-o prin sită și vată pusă în pîlnie. Alimentarea radiatorului o vom face numai cu apă curată. După fiecare 10 ore de funcționare, noi vom spăla cu motorină filtrele de aer, evitînd astfel uzura prematură a cămășilor și pistoanelor de la tractor. După executarea a cîte 81 de hantri, vom controla segmenții, dar nu-i vom schimba decît la tractorul unde constatăm că sînt într-adevăr uzați.

Cînd am plecat din stațiune, tov. Gh. Rădoiaș, directorul S.M.T.-ului mi-a spus:

— Cea mai mare parte a mecanizatorilor noștri sînt utemiști. Sînt sigur că angajamentul lor de a nu pierde din cauza defecțiunilor nici o oră în timpul campaniei de vară va fi îndeplinit. Utemiștii știu, doar, să-și respecte cuvîntul.

AL. RAICU

In ce stadiu ne găsim cu pregătirea muncilor de recoltare

— Convorbire cu tov. ing. Stelian Vătafu, locțiitorul directorului direcției agricole regionale Stalin —

Nu puține griji au în aceste zile conducătorii gospodăriilor agricole de stat, al S.M.T.-urilor și cooperativelor agricole de producție. Și nu întîmplător. Se apropie recoltatul, care cere o încordare deosebită și mai ales o organizare exemplară a muncii. Căci orice întîrziere înseamnă pierdere de recoltă, irosirea atîtor strădanii depuse de-a lungul multor luni, în luptă cu condițiile de climă.

O mare răspundere apasă pe umerii directorilor direcțiilor agricole regionale și ai trusturilor regionale Gostat. In anii din urmă, s-a acumulat o bogată experiență: au fost și veri ploioase și veri secetoase. Și într-un caz, și în celălalt s-a văzut ce greșeli s-au făcut. Acum, de toate acestea trebuie să se țină seama. Iată de ce am socotit de cuviință că pentru cititori ar prezenta interes măsurile tehnice și organizatorice luate de către organele agricole într-una din regiunile fruntașe

— Cum decurg pregătirile pentru muncile de recoltare? Cu această întrebare a început convorbirea cu tov. ing. Stelian Vătafu, locțiitorul directorului direcției agricole regionale Stalin.

— In primul rînd, mă voi referi la problema atelajelor, tractoarelor și mașinilor agricole folosite la recoltat, treieriș și dezmiriștit, deoarece este o problemă de bază în desfășurarea cu succes a campaniei de vară. Tocmai de aceea, noi i-am acordat importanța cuvenită, începînd repararea acestui utilaj încă de astă-primăvară. In regiunea Stalin, există un mare număr de tractoare, combine, secerători-legători, secerători simple, batoze, motoare stabile, motoare electrice, locomobile etc. Acest utilaj este în momentul de față complet reparat, 11 secerători-legători din G.A.S.-uri și 85 de secerători-legători din S.M.T.-uri fiind chiar modernizate.

— Dar există siguranța că reparațiile s-au executat bine?

— Trebuie să arăt că recepția utilajului reparat din sectorul individual și S.M.T. a fost efectuată de comisiile raionale special alcătuite. In urma acestora a trecut un supracontrol al comisiei regionale, formată din șeful serviciului S.M.T. și doi mecanici controlori, unul de la S.M.T. Hărman și celălalt de la S.M.T. Rupea. Aceste comisii au verificat calitatea reparațiilor, au dat îndrumări asupra felului cum trebuie asigurată asistența tehnică în timpul campaniei, asupra măsurilor de protecție și securitate a muncii. Cu utilajul necesar, bine reparat, sîntem siguri că pe tot timpul campaniei, tractoarele și mașinile agricole vor funcționa neîntrerupt și cu maximum de randament.

— După cîte știm, anul trecut, în regiunea Stalin campania de recoltare, treieriș și dezmiriștit s-a prelungit pînă la jumătatea lunii octombrie. Și aceasta nu din cauza utilajului agricol, care, ca și în acest an, a fost reparat la vreme, ci ca urmare a unor defecțiuni de organizare a muncii, de orientare greșită în condițiile de climă deosebit de grele și altele. In această privință, ar fi interesant de știut ce măsuri a luat direcția agricolă regională pentru a preîntîmpina neajunsurile avute anul trecut.

— Este drept că lipsurile care s-au manifestat anul trecut în campania de vară nu pot fi justificate numai prin condițiile de climă nefavorabile. După părerea mea, la întîrzierea muncilor de vară a contribuit și slaba organizare a muncii în cadrul regiunii, lipsa de îndrumare operativă din partea tehnicienilor noștri. Aceasta a făcut ca tocmai în toiul recoltatului, treierișului și dezmiriștitului să se suprapună o serie de munci, cum ar fi coasa a 2-a la lucerniere și trifoiste, cositul borceagului de toamnă, prașila a 3-a la porumb etc. Pe de altă parte, în unele raioane ca Făgăraș, Sibiu, Rupea, Stalin, din cauza defectuoasei organizări a ariilor, s-a folosit un sistem nerentabil de treierat și anume treieratul la șură, ceea ce a necesitat multe deplasări în gol ale batozelor și tractoarelor de la șură la șură, deci pierderea unui număr mare de zile de muncă.

Este știut că în regiunea Stalin, 50 la sută din suprafața arabilă este ocupată de fînețe, trifoiște, lucerniere și alte plante furajere. In această situație, dacă nu se iau din vreme o serie de măsuri, este și firesc ca recoltatul fînului și coasa a 2-a la lucernă și trifoi, cositul borceagului de toamnă etc., să se suprapună recoltatului păioaselor. Ca să evităm acest lucru, în acest an noi am luat măsuri să începem recoltatul fînului mai devreme, iar coasa 1 la lucernă și trifoi am și executat-o în procent de 95 la sută. In acest fel, se va putea executa și coasa a 2-a mai devreme, înainte de începerea recoltării păioaselor. Producătorii agricoli vor fi îndrumați, de asemenea, să cosească borceagul și să execute prașila a 3-a la porumb tot înainte de începerea recoltării cerealelor păioase. In ceea ce privește scurtarea duratei treierișului, noi am dat îndrumări, prin tehnicienii noștri, să se renunțe definitiv la metoda treierișului la șură; vom organiza 700 de arii neelectrificate, 177 de arii electrificate și 11 arii iluminate. Ca să preîntîmpinăm greutățile pe care de obicei ni le provoacă în luna august vînturile, am dat îndrumări G.A.C.-urilor, întovărășirilor agricole și țăranilor muncitori individuali ca clăitul snopilor pe arii să se facă pe pari (20—25 de snopi la par). De asemenea, am dat îndrumări să se facă separat nu numai recoltatul, ci și treieratul culturilor recunoscute pentru sămînță etc. Pentru a elibera de la treieriș o parte din tractoare care să servească la executarea dezmiriștitului, noi vom folosi în acest an — pe lîngă toate locomobilele — motoarele stabile și electrice pe care le posedăm și o serie de motoare din diferite întreprinderi cu care am convenit să ni le pună la dispoziție. In gospodăriile agricole de stat din regiunea noastră, în acest an nu se va mai executa dezmiriștitul, ci imediat după recoltare se va face arătura de vară. Aceasta, întrucît experiența anilor trecuți a dovedit că în condițiile regiunii noastre înlocuirea dezmiriștitului prin arătura de vară dă rezultate mai bune.

— Tovarășe Vătafu, după cît se vede, situația în ceea ce privește pregătirea mașinilor se prezintă satisfăcător. Dar despre instruirea oamenilor care vor mînui mașinile și tractoarele, ce ne puteți spune?

— Mai întîi, trebuie să amintesc că astă-iarnă toți muncitorii din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri au fost școlarizați. In acest fel, ei au avut prilejul să-și împrospăteze cunoștințele de care vor avea nevoie în timpul desfășurării lucrărilor din toate campaniile agricole. In mod special, pentru campania de vară s-a ținut, între 10—25 mai, un curs de electromotoriști la Energo-Trust nr. 2 Sibiu, mecanizatorii care au urmat acest curs fiind în prezent instructori în S.M.T. pentru ceilalți mecanizatori care vor lucra cu electromotoare. Tot în S.M.T.-uri se țin în momentul de față instructaje cu batozarii și cu minuitorii de secerători-legători din G.A.C.-uri și întovărășiri agricole. Și în G.A.S.-uri s-au luat măsuri pentru instruirea personalului care va deservi mașinile agricole în campania de vară. Deosebit de aceasta, în G.A.S.-uri s-a ținut și un instructaj cu șefii mecanici în vederea confecționării unor dispozitive necesare recoltării cerealelor căzute. In S.M.T.-uri și G.A.S.-uri s-a făcut, de asemenea, balanța personalului existent pentru deservirea tractoarelor și mașinilor și au fost organizate schimburi I și II prin completarea personalului cu mecanicii din ateliere.

Acestea ar fi, pe scurt, măsurile pe care le-au luat organele agricole regionale în vederea bunei desfășurări a campaniei de vară din acest an. Desigur că în toiul muncilor se va ivi necesitatea luării și a altor măsuri. Pentru a asigura executarea recoltării, treierișului, dezmiriștitului și depozitării cerealelor într-un timp cît mai scurt, noi nu vom precupeți nici un efort, știind că numai astfel oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Stalin vor putea contribui la îndeplinirea sarcinilor primului an al celui de al II-lea plan cincinal.

Din însemnările lui Ion Drumeţu

Ca mîine, orzul, griul, secara vor da în pîrgă! Şi gospodarii vrednici se pregătesc de zor pentru recoltare. Eu, însă, ca drumeţ ce sînt mai iute de picior, am şi început recoltatul. Am recoltat pînă acum cîteva... exemple noi, despre năravuri vechi, ce se cer secerate fără cruţare. Şi apoi terenul poate fi eventual dezmiriştit, ca să nu mai crească pe el şi la anul asemenea buruieni

„Metoda" lui

L-am întîlnit în comuna Leordeni pe tov. inginer Dobre şeful secţiei agricole raionale Topoloveni. Şi-a cerut scuze că nu poate sta prea mult de vorbă cu mine, întrucît trecuse un ceas de cînd era plecat de la raion şi nu izbutise să „îndrume şi să controleze" în acest timp decît.... 5 comune. Puţin, foarte puţin! De la 10 comune în sus, se cheamă, după părerea lui, că ai făcut o ispravă. Totuşi, am stat puţin de vorbă.

— Tovarăşe Dobre, am îndrăznit eu, ştiu că eşti grăbit. Dar poate te-ai putea opri o clipă să-mi spui şi mie cum staţi pe aci cu pregătirile pentru campania de recoltare şi cu aplicarea metodelor agrotehnice.

— Metodele agrotehnice sînt bune. Dar eu aplic cu succes, în raza secţiei de care răspund, metoda mea.

— Ce metodă?

SFATUL POPULAR LEORDENI

— Indrumare şi control pe teren... din goana trăsurii. Vine cam aşa: îţi planifici să controlezi 10 comune pe oră. Opreşti trăsura în faţa sfatului popular. Abia mai răsuflă şi caii. Chemi repede afară preşedintele. Il întrebi: cum staţi cu pregătirile pentru recoltare? „In regulă", zice. Atunci e bine! Mînă, birjar! Toată dibăcia constă ca în focul acestei discuţii aprinse, să nu te arzi, uitînd să ceri aplicarea în fugă a unei stampile pe delegaţie, ca să poţi dovedi concret că „ ai lucrat pe teren" şi în comuna respectivă.

— Dar oamenii, ţăranii muncitori, nu zic nimic de-o astfel de îndrumare?

— Păi, mai au timp să zică ceva? Eu, gata, am şi plecat!

Mi-am dat seama că-i grăbit şi nu l-am mai reţinut la vorbă. De altfel, cred că, dacă o să continue să „lucreze" aşa n-o să-l mai reţină mult nici comitetul executiv al sfatului popular raional în funcţia ce-o deţine. Ori o să-i îndrepte paşii pe un drum bun, ori, dacă nu, drum bun!

Şi o vie... moartă

O să spuneţi că aşa ceva e cu neputinţă. Ori e vie, ori e moartă. Şi totuşi, la G.A.S. Ştefăneşti, secţia Leordeni, se poate. A fost „vie" pînă n-a inundat-o apa. Acum e „moartă". In schimb, cei doi brigadieri, Manolescu şi Toma, trăiesc... destul de liniştiţi şi nesupăraţi de nimeni. Nimeni nu le cere socoteală pentru faptul că din neglijenţa lor n-au fost luate măsurile necesare pentru desfundarea tubului de scurgere ce trece pe sub un podeţ şi din pricina căruia au fost inundate 3 hectare de vie şi 2 ha de livadă.

— Şi cum puteţi sta liniştiţi după o astfel de ispravă? Dacă se vor face cercetări? îi întrebai pe cei doi brigadieri cu pricina.

— In chestiunea asta a bălţii? Mai bine lăsaţi-o „baltă", îmi răspunseră ei nepăsători.

Eu n-am fost de aceeaşi părere. Şi de aceea n-am lăsat-o. Am însemnat-o pe răbojul meu de drumeţ şi sînt sigur că balta va fi secată, iar celor vinovaţi li se va aplica o sancţiune care să-i sece la inimă. Iar via... va fi iar „vie"

Batoză sau clocitoare?

Mă oprisem în ograda lui Stan Dinescu, proprietarul uneia din cele 2 batoze ce există în comuna Puţu cu Salcie, raionul Găeşti. Venisem să văd batoza, care, după spusele oamenilor, s-ar afla în curte. Dar acolo n-am văzut nimic, că batoza nu era nicăieri. In toată ograda, doar o căpiţă mare de fîn. Zic către Dinescu: — Stai bine cu fînul! Zice: — Eu, nu prea. Mai degrabă fînul stă bine, că stă direct pe batoză.

Abia atunci mi-am dat seama că în grămada aceea nu era numai fîn, ci şi o batoză. Mi-am zis că nu-i lucru curat şi că situaţia dată de tov. Traian Dumitraşcu, şeful secţiei agricole raionale Găeşti — în care se spunea că cele 2 batoze deţinute de proprietarii particulari din Puţu cu Salcie sînt gata de scos pe arie — trebuia reparată, ca şi batoza, de altfel.

Ca să mă conving, întrebai pe stăpînul ei:

—Are ceva batoza?

— Are nişte pui.

—Pui? Eu ştiam că le zice, cai.

— Nu. Caii i-am scos. Erau „gloabe". Nu mergeau de loc. Trebuiau reparaţi. In schimb, am băgat în pîntecele batozei nişte cloşti pe ouă.

M-am uitat lung către însoţitorul meu, tov. Gheorghe Vasile, secretarul sfatului popular din Puţu cu Salcie:

— Aţi văzut? Dumneavoastră contaţi pe batoza asta ca fiind reparată.

Zice secretarul:

— Păi, contăm şi pe mai departe! Doar n-o să schimb eu în scripte o situaţie care a fost atît de bine operată. Uite, aici scrie clar: Puţu cu Salcie: 2 batoze, în perfectă stare de funcţionare. E mai bine să-şi repare el maşina, decît să-mi smîngălesc eu registrul!

— Explică-mi, te rog, un lucru, tovarăşe secretar, am insistat eu. Cînd am trecut pe la secţia agricolă, tov. Dumitraşcu mi-a spus că

el personal, ajutat de mecanicul Gh. Condei de la S.M.T. Greci, a făcut recepţia maşinilor agricole pentru recoltat şi le-a găsit bune A făcut recepţia sau n-a făcut-o?

— A făcut-o.

— Cum?

— Prin telefon. A întrebat: Puţu cu Salcie? Da. Două batoze. Este? Este! Bune? Bune! Bun! Şi a plecat mai departe.

— A plecat mai departe!... tot prin telefon, completai eu.

Imi opresc deocamdată aci însemnările. Carnetul de notiţe s-a umplut. Batoza din Puţu cu Salcie trebuie urgent reparată. Şi mai trebuie mici reparaţii şi prin rîndurile membrilor comisiei de recepţie a utilajului agricol din raionul Găeşti.

Ce să citim

IN EDITURA AGROSILVICA DE STAT AU APARUT:

F. E. PUSIN şi V. A. FEDOROV — Maşini şi aparate pentru combaterea dăunătorilor şi bolilor plantelor.

— Organizarea şi efectuarea îngrijirilor tehnice la tractoare şi maşini agricole în cîmp.

Ing. M. BERINDEI — Cum putem obţine două recolte de cartofi într-un an.

I. ROŞU, D. DIMITRIU — Din experienţa organizării muncii în comun în unele întovărăşiri agricole fruntaşe.

E. S. OSLIKOVSKAIA — Metodele de popularizare a realizărilor ştiinţei şi experienţei înaintate.

— Metode raţionale de ridicare a productivităţii animalelor.

POPESCU HARALAMBIE — Culturi intercalate şi succesive de legume.

VALERIU BLIDARU — Desecări.

Ing. GH. I. NEAGU — Eroziunea solului, prevenirea şi combaterea ei.

— Ce trebuie să ştim despre colectări.

— Cum a obţinut G.A.C. „S .M. Kirov" 4.000 kg de grîu la ha.

NOUTĂŢI TEHNICO-ŞTIINŢIFICE

Apa amoniacală folosită ca îngrăşămînt azotos

In cursul ultimului deceniu, în Danemarca şi Anglia s-au efectuat experienţe cu privire la folosirea apei amoniacale (deşeuri ale producţiei de gaze) în calitate de îngrăşămînt azotos. Apa amoniacală conţine 0,5—2 la sută amoniac.

In Anglia, s-au efectuat experienţe cu ierburi perene, cartofi şi napi. Acţiunea apei amoniacale a fost comparată cu acţiunea sulfatului de amoniu.

Dintr-un număr de trei experienţe cu privire la îngrăşarea suplimentară a ierburilor rezultate mai bune s-au obţinut numai într-o singură experienţă şi anume în aceea efectuată cu ierburi, în primul an de folosire pe solurile nisipoase.

In celelalte două experienţe efectuate pe solurile grele, bogate în azot, îngrăşămintele azotoase n-au avut influenţă asupra ierburilor.

In experienţe analoage efectuate cu cartofi şi napi, eficacitatea apei amoniacale a fost aproape de cea a sulfatului de amoniu.

Experienţele efectuate au permis să se tragă concluzia că, în ce priveşte eficacitatea lor, deşeurile amoniacale lichide din producţia de gaze sînt numai cu puţin inferioare sulfatului de amoniu. Vătămările produse plantelor sînt mici. Amestecurile toxice pe care le conţin deşeurile se descompun repede în sol şi nu exercită o acţiune vătămătoare.

Maşini suspendate pentru recoltarea porumbului

Firma „Ford" din S.U.A. a produs noi maşini suspendate pentru culesul porumbului, care se montează uşor pe tractor. Ele recoltează repede şi bine tulpinile de porumb uscate, cît şi cele umede, curăţă ştiuleţii de pănuşi fără să desprindă boabele.

Noile maşini pentru recoltarea porumbului se înfundă mai puţin decît cele obişnuite.

Maşina pentru culesul ştiuleţilor pe două rînduri se montează fără mult efort pe tractorul Ford cu 3 roţi. O mare parte din greutatea maşinii revine asupra roţilor din spate ale tractorului. Pentru urcarea tractoristului la locul său maşina este prevăzută cu o scară.

Maşina de cules ştiuleţii de porumb pe un singur rînd se poate monta pe orice tractor Ford în mai puţin de o oră. Conducerea maşinii este hidraulică.

Pentru strîngerea la vreme şi fără pierderi a recoltei

(Urmare din pag. I)

într-un caz şi-ntr-altul, pierderile de recoltă vor fi mari. Este absolut necesar ca culturile de pe loturile semincere să fie treierate separat, pe soiuri şi înmulţiri. Nici un moment să nu uităm că avem datoria ca de pe acum să ne asigurăm sămînţa necesară pentru recolta anului 1957

Cea mai bună metodă de treieriş, prin care se obţine cel mai mare randament, este metoda graficului orar, folosită cu mult succes de către batozarul sovietic Nicolai Brediuk. Acesta, lucrînd în două schimburi, după un grafic stabilit pe ore, a reuşit să treiere într-o zi şi o noapte 134.000 kg de grîu.

Lucrările de recoltare nu se pot face la vreme şi repede cînd plugarul munceşte de unul singur. In satele noastre, există o veche tradiţie, potrivit căreia ţăranii muncitori se organizează în cete, în grupe de întrajutorare, lucrînd astfel cu forţe unite la seceriş şi ajutîndu-se reciproc la căratul snopilor de pe cîmp, la treieriş, la căratul paielor de la arii. Aceste forme simple de cooperare în producţia agricolă, născute din necesitatea ţăranilor muncitori de a se ajuta între ei la muncile agricole, trebuie sprijinite şi îndrumate, pentru a căpăta forme mai organizate, mai stabile şi un conţinut nou, socialist.

Organele locale ale puterii de stat, precum şi cele tehnice agricole, organizaţiile de masă care activează în mediul sătesc, sub îndrumarea şi conducerea partidului, sînt chemate să sprijine prin toate mijloacele eforturile ţărănimii muncitoare, să organizeze întrecerea socialistă şi patriotică pentru depăşirea vitezei zilnice de lucru stabilită pe regiuni, raioane, comune, pentru folosirea din plin a tuturor mijloacelor şi forţelor de muncă la seceriş, treieriş, dezmiriştit şi transport.

In primele rînduri ale bătăliei recoltei trebuie să păşească mecanizatorii de la S.M.T. şi G.A.S., ei fiind înarmaţi cu tehnica avansată. Toate gospodăriile colective, întovărăşirile agricole şi asociaţiile simple trebuie să se bucure de sprijin organizatoric şi îndrumare concretă din partea tehnicienilor şi inginerilor agronomi în tot timpul campaniei de recoltare. Cu aceeaşi grijă, aceştia au datoria de a se preocupa de îndrumarea agrotehnică a ţăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Sarcinile de mare răspundere ce le revin în această perioadă cer inginerilor şi tehnicienilor agricoli să fie în permanenţă pe teren, în mijlocul ţărănimii muncitoare, acolo unde se hotărăşte soarta recoltei. Numai în felul acesta ei vor putea stabili în mod just momentul optim pentru începerea secerişului, vor putea arăta practic ţăranilor muncitori cum să organizeze recoltatul şi treieratul diferitelor culturi, cum să lucreze la arii după metoda graficului orar, cînd şi cu ce unelte să facă dezmiriştitul şi arăturile de vară, ce plante să semene în mirişti, cum să păstreze boabele în magazii etc. Acum, mai mult ca oricînd , ei sînt chemaţi să lege ştiinţa şi tehnica de practica agricolă, să sprijine munca clocotitoare de pe ogoare, să dea răspuns concret şi diferenţiat tuturor problemelor pe care le ridică, în desfăşurarea sa, procesul de producţie din agricultură.

Avem cu toţii îndatorirea ca în săptămînile ce urmează să folosim fiecare ceas, fiecare zi şi noapte bune de lucru, pentru a cîştiga bătălia recoltatului, pentru a strînge la timp şi fără pierderi pîinea poporului muncitor de la oraşe şi sate.

Ing. agr. MARIN STANCU
ministrul Agriculturii

Cultura pătrunde tot mai adînc în viaţa satelor noastre

Aproape în fiecare sat din patria noastră întîlneşti cîte o bibliotecă sătească. In căminele culturale de asemenea sînt amenajate săli de lectură unde sute de cărţi stau la dispoziţia ţăranilor muncitori. In fotografie: la sala de lectură a bibliotecii săteşti amenajată în căminul cultural din comuna Variaş, regiunea Timişoara, vin zilnic zeci de ţărani muncitori pentru a consulta diferite publicaţii.

Din carnetul corespondentului voluntar

In pas cu vremurile noi

Bătrîn, mai bătrîn decît pomii ce străjuiesc neclintiţi de o parte şi de alta uliţa mare a Butenilor, moş Gheorghe Popa, sau Ţancu — după cum îi spun sătenii — nu vrea să ţină seamă de cei 70 de ani pe care i-a împlinit de curînd şi merge în pas cu cei tineri, merge în pas cu vremurile noi.

Sfătos, ca orice bătrîn, el spune tinerilor şi celor mici aceleaşi poveşti care ne-au legănat şi nouă copilăria: poveşti cu Feţi-Frumoşi şi Ilene-Cosînzene, cu zîne şi pitici, dar nu uită să le amintească din cînd în cînd de povestea tristă a vieţii sale, a cărei aducere aminte adînceşte pe fruntea lui brazdele săpate de ani.

★

Intr-un amurg ce cobora liniştit peste căsuţele din Buteni, l-am rugat pe moş Gheorghe Popa să-mi înşire povestea vieţii lui. Depănîndu-şi gîndurile, el începu cu glas domol:

— Ehei, nepoate, altădată n-aveam vreme de poveşti. Slugăream cît era ziulica de mare pe la cei avuţi. Nici n-apuca să se crape de ziuă, cînd, împreună cu alţi oameni din sat, porneam la muncă pe pămînturile bogătanilor, şi abia tîrziu, cînd soarele ajungea deasupra capului, ne opream din lucru ca să îmbucăm cîte ceva... Şi munceam vîrtos, nu glumă! Pînă se întuneca... Şi pentru ce? Pentru nimica toată. Cînd ajungeam acasă, de ostenit ce eram nici mîncare nu-mi mai trebuia.

Dar, mă rog dumitale, cît îi ceasul, că aproape s-a întunecat şi, ştii, ar cam trebui să plec la cămin, la repetiţie... Nu cumva să mi-o ia feciorii înainte.

Preocupat de acest ultim gînd, moş Gheorghe porni cu pas tineresc spre căminul cultural, unde avea să interpreteze rolul membrului de partid Marcu, din piesa „Răfuiala", scrisă de Tiberiu Vornic. Ii este drag să stea mereu alături de tineretul ăsta, care — după cum spune el — înfloreşte văzînd cu ochii Dar, nu rareori gîndul lui moş Gheorghe zboară departe, peste ani, la vremurile tinereţii lui, cînd în comuna Buteni din raionul Gurahonţ oamenii săraci nu ştiau ce e acela şah, radio sau bibliotecă; la vremurile cînd neştiinţa şi mizeria însoţeau toată viaţa pe cei nevoiaşi. Dar anii s-au scurs şi zorii vieţii libere au apărut şi în satul lui moş Gheorghe...

— Musai să scăpăm şi noi de nevoi — a spus el într-o zi unui prieten, după ce aflase de recoltele bogate obţinute de întovărăşirile şi gospodăriile colective înfiinţate în satele vecine.

— Să facem şi noi o întovărăşire agricolă, aşa cum ne îndeamnă partidul, ca să ne muncim pămîntul împreună — spuse el cu altă ocazie unui grup de ţărani. Şi aşa, zi de zi, pe uliţă sau acasă la ţăranii muncitori, moş Gheorghe, împreună cu agitatorii şi organele agricole, a arătat oamenilor foloasele muncii unite. Nu după multă vreme, roadele strădaniei lor s-au văzut: în comună, a luat fiinţă întovărăşirea agricolă „Zorile socialismului", care numără astăzi 139 de familii de ţărani muncitori.

„Hopul" cel mare a fost trecut, dar oamenii din Buteni nu se mulţumesc cu atît. Ei doresc ca viaţa în satul lor să fie din ce în ce mai frumoasă şi mai îmbelşugată. Moş Gheorghe le împărtăşeşte întru totul năzuinţele. De aceea vine el seară de seară la căminul cultural, unde citeşte cu nesaţ ziarele şi diferite cărţi de la bibliotecă. El caută cu interes să afle noul şi aplică în viaţă cele învăţate. Nu degeaba la 70 de ani este fruntaş al recoltelor bogate şi nu degeaba tinerii şi vîrstnicii din sat îl iubesc deopotrivă. Moş Gheorghe Popa, zis Ţancu, s-a încadrat în ritmul vieţii noi şi se bucură de respect şi consideraţie din partea tuturor.

I. COŢOI

Participaţi
LA CONCURSUL
PENTRU CEA MAI BUNĂ CORESPONDENŢĂ
ORGANIZAT DE ZIARUL
AGRICULTURA NOUA

Cum trebuie pregătite şi reglate secerătorile-legători

In anii trecuţi, la secerătorile-legători aflate în exploatare s-au ivit deseori unele defecţiuni tehnice, din care cauză ele şi-au întrerupt lucrul zile întregi. Defecţiunile tehnice survenite în timpul lucrului sînt cauzate de cele mai multe ori de reglarea greşită a maşinilor. Iată de ce este necesar ca fiecare mecanizator să cunoască **cum trebuie pregătite şi reglate secerătorile-legători**, în vederea exploatării lor cu randament înalt.

In primul rînd, mecanizatorii au datoria să verifice dacă maşina este în perfectă stare de funcţionare, dacă nu are anumite piese lipsă sau defecte, dacă şuruburile sînt bine strînse şi dacă unsoarea a pătruns în toate locurile de ungere. Maşina se pune apoi în poziţie de lucru, montîndu-i-se cuţitul, pînzele şi un ghem de sfoară pentru proba înnodătorului. O dată cu montarea cuţitului, se verifică dacă jocul dintre plăcuţa-cuţit şi plăcuţa-contra-tăietoare nu depăşeşte 0,5 mm pentru cuţite lise (netede) şi 1 mm pentru cuţitele cu zimţi (zimţate).

In caz contrariu, cînd abaterea este pe toată lungimea, reglarea se face prin apropierea plăcuţei de ghidaj. Cînd abaterea se constată numai la unele degete, remedierea se face prin reglarea poziţiei degetului respectiv, din şurubul de prindere. Dacă degetul este strîmb, el se îndreaptă, fără a-l demonta, prin loviri uşoare cu ciocanul, pînă ce plăcuţa contra-tăietoare vine în linie cu cuţitul.

La montarea pînzelor, se va urmări în primul rînd ca pînzele să calce corect pe suluri, să nu tragă mai mult într-o parte, iar şipcile să fie paralele cu sulurile. Prinderea pînzei se face în aşa fel încît capătul liber se îndreaptă în direcţia opusă sensului de mişcare. Pînza nu trebuie întinsă prea tare, dar nici lăsată prea slabă. Intinderea pînzei se va face în aşa fel, încît aceasta să nu patineze pe sulurile de antrenare.

Se încearcă după aceea dacă toate manetele de comandă se mişcă uşor şi rămîn în poziţia în care le fixăm.

Apoi decuplăm roata motrică, iar cu ajutorul manivelei punem în mişcare toate organele maşinii. Cu această ocazie, verificăm sistemul de transmisie şi organele active ale secerătorii-legători. Lanţurile de transmisie nu trebuie să fie prea întinse, iar acţionarea lor la manivelă să se facă uşor. După verificarea sistemului de transmisie, introducem sfoara în aparatul de legat, trecînd-o prin toate ghidajele, prin întinzători şi prin ac. Trăgînd de capătul liber, ea trebuie să opună o rezistenţă uniformă şi egală cu o forţă de cca 1 kg. Dacă sfoara alunecă foarte uşor, strîngem puţin resortul întinzătorului; iar cînd observăm că alunecă greu sau se înţepeneşte, verificăm dacă este introdusă corect pe ghidaje, dacă nu are noduri care împiedică alunecarea sau dacă resortul întinzător nu este cumva prea strîns.

In sprijinul mecanizatorilor

După această verificare, ţinem întins cu mîna stîngă capătul liber al sforii şi tragem în acelaşi moment de braţul opritorului de snopi, pentru a declanşa, iar cu mîna dreaptă acţionăm înnodătorul prin braţul exterior al aruncătorului de snopi. Sfoara este astfel introdusă în înnodător şi reţinută de prinzătorul de sfoară. Se prinde apoi din nou sfoara pe porţiunea dintre ac şi prinzător, se trage pînă ajunge la opritorul de snopi, ţinînd sfoara cu mîna stîngă îndreptată în jos şi se repetă operaţia de mai înainte. Totodată se verifică dacă capătul acului nu depăşeşte masa de legat cu mai mult de 2 cm. cînd este în repaus, iar cînd acul este în punctul mort superior, sfoara să vină perfect pe şanţurile suveicii. De asemenea se verifică dacă capătul sforii de pe rola acului este cu 5—10 mm mai jos decît suveica.

Poziţia acului se reglează din tija de acţionare de la capătul axului prin cele două şuruburi, mărind sau micşorînd lungimea ei, după cum este nevoie.

Ciocul înnodător trebuie să preia deodată cele două capete de sfoară de pe ghidajul superior şi să prindă laţul între cele două fălci, la jumătatea distanţei dintre vîrful şi baza ciocului. După închiderea ciocului, suveica va continua rotirea şi sfoara se va smulge uşor din prinzător încă 2—3 mm, pînă ajunge la cuţit, care o va tăia. După tăierea sforii, vîrful braţului aruncătorului de snopi trebuie să nu fie mai jos decît partea inferioară a plăcii-suport înnodător (adică să nu atingă snopul decît după tăierea sforii). Trăgînd uşor de sfoară către direcţia de aruncare a snopului, se urmăreşte ca cele două capete dinspre snop să vină pe cît posibil în prelungirea ciocului înnodător, iar celelalte două capete să fie eliberate din prinzătorul de sfoară.

Printr-o smucitură bruscă şi cu forţă, smulgem sfoara din ciocul înnodător şi analizăm nodul format. Dacă constatăm că nodul nu este suficient de strîns, înseamnă că resortul ciocului înnodător este prea slab. Dacă nodul este prea strîns, înseamnă că resortul ciocului înnodător este prea strîns.

Pentru ca legatul snopilor să se facă corect şi fără întrerupere, sfoara de legat trebuie să îndeplinească anumite condiţii. Astfel, ea trebuie să aibă o rezistenţă la rupere mai mare de 20 kg, diametrul uniform şi fără noduri. Sfoara trebuie să fie flexibilă şi nu prea uscată, ca să alunece uşor. Tot în acest scop, se cere ca ciocul înnodător să aibă suprafaţa bine lustruită şi fără pete de rugină, iar piuliţele de reglare ale resoartelor să fie asigurate contra desfacerilor

Maşina se va introduce în lucru treptat şi nu cu toată lăţimea deodată. In timpul acesta, se va urmări ca platforma şi cuţitul de tăiere să aibă o înclinaţie faţă de sol de 10 grade. Rabotorul trebuie astfel reglat faţă de înălţimea culturii, încît paletele să atingă plantele către vîrf la 1/3 din înălţimea paiului. Legarea snopului se va face totodată la mijloc, masa înnodătorului trebuind reglată în funcţie de lungimea plantelor. Mărimea snopului se reglează prin deplasarea braţului opritor de snopi de sub înnodător. Astfel, deplasînd braţul înăuntru, snopii vor fi mai mici, iar deplasîndu-l în afară, snopii vor fi mai mari. Strîngerea snopului se face prin strîngerea resortului opritorului de snopi şi nicidecum de la întinzătorul de sfoară.

Ing. IULIAN DUMITRESCU
de la I.C.M.E.A.

Cuvîntul fruntaşilor recoltelor bogate

M-am convins că răriţatul produce numai pagube

Prin părţile noastre, răriţatul a fost şi este încă foarte mult răspîndit. Şi eu l-am aplicat ani de-a rîndul, crezînd că-i bun. Cu ce altceva ai putea să faci mai repede şi mai bine prăşitul porumbului decît cu rariţa? gîndeam şi mă întrebam eu atunci.

In ultimii ani, însă, în comuna noastră şi în multe din cele megieşe s-au întemeiat gospodării colective şi întovărăşiri agricole. Colectiviştii şi întovărăşiţii, sfătuiţi de tehnicienii agronomi, au început să-şi lucreze pămîntul în chip nou: cu tractoarele S.M.T-urilor şi după metode agrotehnice înaintate, părăsind obiceiurile vechi moştenite din bătrîni. Ei n-au mai răriţat şi muşuroit porumbul, ci i-au făcut cu maşinile şi sapele cîte 3 şi chiar 4 praşile, după cum a fost nevoie.

La început, noi, individualii, am rîs în sinea noastră cînd i-am văzut pe colectivişti şi întovărăşiţi că-şi transformă rariţele în prăşitori, cu care zgîriau doar pămîntul printre rîndurile de porumb. Noi eram învăţaţi să tragem cu rariţa şanţ adînc şi să strîngem muşuroi înalt la rădăcina plantelor. Şi cu cît făceam şanţurile mai adînci şi muşuroiul mai mare, cu atît credeam că-i mai bine. Mi-amintesc că era socotit drept fapt de laudă să ai un lan de porumb cu muşuroaie cît mai mari. Geaba ne explicau tehnicienii agronomi că răriţatul e o metodă dăunătoare, că din pricina lui pierdem o mare parte din recoltă. Ne părea de neînţeles cînd ne spuneau că prin şanţurile făcute de rariţă apa se evaporă cu mare uşurinţă, lipsind plantele de hrana necesară. De aceea, nu ne lăsam înduplecaţi aşa, cu una, cu două. Obiceiul era prea adînc înrădăcinat în munca noastră de plugari şi ne venea greu să ne dezbărăm de el.

Faptele, însă, ne-au convins treptat pe tot mai mulţi dintre noi că tehnicienii aveau dreptate. Toamna, colectiviştii şi întovărăşiţii au cules de pe tarlalele lor cu cîte 800-1.000 de kile de porumb la ha mai mult decît noi. Asta mi-a dat mult de gîndit. Dar, curaj să trec la faptă, aplicînd praşilele pe ogorul meu, n-am avut pînă acum doi ani, cînd recolta de porumb strînsă de colectivişti — dublă faţă de a mea — mi-a întrecut orice aşteptare. Atunci, mi-am zis că, fie ce-o fi, o să-mi îngrijesc şi eu porumbul aşa cum şi-l îngrijesc colectiviştii.

Chiar din iarna aceea mi-am transformat, la fierăria din comună, rariţa în prăşitoare şi am început să-i cer tovarăşei Janeta Dumitraşcu, lectora cercului nostru agrotehnic, sfaturi despre felul cum trebuie să fac praşilele. I-adevărat că, în toiul prăşitului, cînd vedeam că abia zgîrii pămîntul, lucram oarecum cu inima îndoită, deşi înţelesesem din explicaţiile tehnicienilor şi din broşurile citite că tocmai prin asta afînez pămîntul la suprafaţă şi-l ajut astfel să păstreze apa, iar buruienile le vedeam doar cu ochii că sînt bine tăiate de cuţitele prăşitorii.

Toamna, mare mi-a fost bucuria cînd am cules peste 2.500 kg. de porumb boabe la hectar. Mai mult decît mă gîndeam eu, care an de an înainte nu culesesem decît cel mult 1.600—1.800 de kile. M-am convins astfel, prin propria mea experienţă, aşa cum s-a convins şi alde Gheorghe Sanda şi alţii din comuna noastră, care au lucrat ca mine, că prăşitul este, într-adevăr, cea mai bună metodă de îngrijire a porumbului. De aceea, şi în acest an eu voi aplica porumbului încă două şi chiar trei praşile dacă va fi nevoie, deosebit de cea pe care am terminat-o de executat mai zilele trecute. In acest fel, eu sînt sigur că la toamnă voi strînge de pe fiecare hectar o recoltă bogată de porumb.

ŞTEFAN MAREŞ
ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Gura Foii, raionul Găeşti

O metodă agrotehnică înaintată care sporeşte recolta

Multe ar fi de spus despre felul în care noi colectiviştii din satul Curteni, raionul Tg. Mureş, ne lucrăm pămîntul. Printre metodele agrotehnice pe care le aplicăm în cultivarea diferitelor plante se numără şi polenizarea artificială suplimentară.

In vara anului 1955, am introdus această metodă agrotehnică înaintată pe 2 ha de secară, 6 ha de lucernă, 5 ha de floarea-soarelui, 5 ha de porumb şi 2 ha de cînepă.

Sub îndrumarea inginerului agronom Iosif Paiş de la secţia agricolă a sfatului popular raional Tg. Mureş lucrarea s-a făcut de către cei mai pricepuţi membri ai brigăzii pe care o conduc. Colectiviştii au fost ajutaţi şi îndrumaţi să-şi asigure mai întîi materialele necesare polenizării, ca pîlnii de carton, săculeţe de hîrtie, căldări pentru adunarea polenului de porumb, frînghii lungi de 20 m, pe care din loc în loc, s-au atîrnat măturiţe de sorg. Pentru polenizarea florii-soarelui au confecţionat şi tampoane formate dintr-un disc rotund de tablă acoperit de o blăniţă.

La secară, cînepă şi lucernă, polenizarea suplimentară am făcut-o aproape în acelaşi timp. Bineînţeles că, la secară şi cînepă, am făcut această operaţie numai dimineaţa, după ce s-a ridicat roua.

Datorită polenizării artificiale suplimentare, producţia la ha a crescut cu aproape 500 kg la secară şi floarea-soarelui, cu peste 50 kg la lucernă şi cu aproape 1000 kg la porumb.

Pe baza experienţei noastre de anul trecut, am hotărît ca anul acesta să aplicăm această metodă agrotehnică înaintată pe 96 ha de teren cultivat cu porumb, pe 5 ha cu floarea-soarelui, pe 6 ha cu lucernă şi pe 2 ha cu secară. La cursul agrotehnic ce s-a ţinut în cadrul gospodăriei noastre în iarnă, tov. profesor Carol Mory de la I.C.A.R. Sîngiorgiu de Mureş, tov. inginer Iosif Păiş şi tehnicianul agronom Mihail Beresty de la punctul agricol Tîrgu Mureş ne-au dat îndrumările tehnice necesare. Cunoscînd felul în care trebuie să lucrăm, de îndată ce secara a înflorit, am şi început polenizarea ei artificială suplimentară. Această operaţie au executat-o doi oameni, cu ajutorul unei frînghii bine întinse cu care au atins spicele, scuturînd astfel polenul de pe flori. Deoarece înfloritul a durat mai bine de o săptămînă, lucrarea a fost repetată de mai multe ori. Lanul nostru de secară are acum spicele mari şi încărcate cu boabe pline, sănătoase şi grele. Pentru polenizarea suplimentară artificială a celor 6 ha de lucernă, am confecţionat două frînghii de cîte 20 m, pe care am atîrnat din loc în loc mături de sorg şi ramuri subţiri. Doi oameni au trecut prin cultură, atingînd uşor cu funia întinsă florile de lucernă. Polenizarea lucernei am executat-o între orele 9—11 dimineaţa şi 4—6 după masă. Ştiind că albinele ajută mult la deschiderea florilor, am mutat stupăria la marginea lanului cu lucernă.

Acum, aşteptăm momentul să aplicăm această metodă şi la porumb şi floarea-soarelui.

ŞTEFAN BAKI
brigadier în gospodăria agricolă colectivă „Partizanul Roşu", din satul Curteni, raionul Tg. Mureş

De ce grîul întovărășiților e așa de frumos?

— Am să mă duc direct la Andrei Zamfir, că doar el e secretarul organizației de partid și trebuie să știe ce au făcut întovărășiții din Putureni și Coțușca, de au grîu atît de frumos.

Și, fără să mai zăbovească, Ion Chiriac, om de peste 60 de ani, porni hotărît la secretar, împreună cu alți țărani muncitori. Aflînd scopul vizitei lor, Andrei Zamfir le vorbi pe îndelete sătenilor despre felul cum s-au executat cu mașinile lucrările agricole în întovărășire, ca aratul și semănatul grîului în rînduri încrucișate, le-a vorbit despre felul cum au fost aplicate îngrășămintele chimice, cum s-a executat de mai multe ori plivitul și despre multe altele. Abia atunci a înțeles Ion Chiriac de ce grîul de toamnă al întovărășiților e atît de frumos și abia atunci a încolțit în sufletul lui dorința de a intra în întovărășire. „Lucrînd de unul singur — își zise el — niciodată nu voi obține 2.000 kg de boabe la ha, cum au obținut acum un an întovărășiții". Și, după ce auzi pe vecinul său Mihai Gavril spunînd că vrea să facă cerere, Ion Chiriac nu mai așteptă să i-o mai ia și alții înainte și porni bucuros spre sfatul popular, pentru a depune cererea de intrare în întovărășire.

Recoltele bogate obținute de cele 4 întovărășiri ale comunei Coțușca din raionul Darabani dovedesc superioritatea muncii în comun, constituind astfel un exemplu bun pentru țăranii cu gospodării individuale

Gheorghe Ciubotaru
corespondent

Cifre și fapte

- *La sfîrșitul lunii mai a acestui an, în țara noastră existau 7.044 de întovărășiri agricole care cuprindeau 349.221 de familii cu 617.179 ha și 2.441 de gospodării colective cu 219.465 de familii și 1.048.182 ha de teren. Numai în cursul lunii mai au luat ființă în întreaga țară 225 de gospodării colective și întovărășiri agricole.*

- *Datorită muncii politice desfășurate de organele de partid și de stat, în luna mai au intrat în cooperativele de producție agricolă existente zeci de mii de țărani muncitori. Așa, bunăoară, în regiunea Galați, 620 de familii cu o suprafață de 1.935 ha teren arabil s-au înscris în gospodăriile colective și alte 4.390 de familii cu o suprafață de peste 10.000 ha. în întovărășirile agricole.*

- *Pînă în prezent, gospodăriile colective din raionul Băneasa, regiunea Constanța, cuprind 69 la sută din numărul gospodăriilor țărănești, iar cele din raionul Hîrșova, aceeași regiune, 65 la sută.*

- *O dată cu executarea lucrărilor de întreținere a culturilor și cu pregătirile în vederea recoltării, colectiviștii din raionul Agnita lucrează de zor la ridicarea construcțiilor gospodărești prevăzute în planul de producție pe acest an. Așa, de pildă, colectiviștii din comuna Altîna fac lucrările de finisare la un grajd pentru 50 de vite, cei din satul Naiștat au început construcția a unei magazii de cereale cu o capacitate de 15 vagoane, iar colectiviștii din comuna Hosman sînt aproape gata cu ridicarea unui grajd pentru 50 de vite.*

- *De la începutul anului și pînă acum, gospodăria colectivă din comuna Ideciul de Sus, raionul Reghin, a predat statului pe bază de contract 12 boi îngrășați, 42 de porci, 15 vaci, 900 kg de carne de pasăre și 600 kg de carne de iepure. In afară de acestea, gospodăria a mai predat statului 12.000 litri de lapte, precum și însemnate cantități de caș, urdă, lînă și alte produse.*

Munca în comun — izvor de belșug

In colectivă, fiecare meseriaș e de folos

In fața noastră — a celor 32 de familii care în primăvara anului 1951 ne-am unit în gospodăria colectivă — s-au ridicat, cum e și firesc, multe și diferite probleme. Pe unele le-am învins mai ușor, pe altele mai greu. Vreau, însă, să arăt aci una din problemele care atunci, la început, ne-a cam dat de furcă.

Laolaltă cu ceilalți, intrase în colectivă și cîțiva meseriași: Ștefan Pavel și Alexe Ciucu, fierari, Ștefan Dănet și Adolf Schuster, rotari, Gheorghe Koll, mecanic. Toți, meseriași buni, pricepuți. Ce să facem, însă, cu ei? Ateliere unde să lucreze nu aveam.

— Să treacă la munca cîmpului — spuneau unii dintre colectiviști. Doar nu i-om ține noi din zile-muncă.

Meșterii — pe bună dreptate — s-au burzuluit.

— Dacă nu vi-i cu trebuință meseria noastră, atunci nu-i bai. Ne retragem din colectivă și gata.

Asta ne-a dat nouă, celor din conducerea colectivei, destulă bătaie de cap. Pînă la urmă, am izbutit să împăcăm, cum se spune, „și capra, și varza".

Pe cei cîțiva meseriași i-am făcut să înțeleagă că au ce face în colectivă, iar celorlalți colectiviști li s-a explicat că gospodăria nu se poate lipsi de oamenii cu meserie, deoarece de munca lor va avea oricînd mare nevoie. După aceasta, am început să le căutăm meșterilor noștri de lucru. Cu sculele ce le-au avut ei, cu ce-am mai încropit noi, am înjghebat un atelier de fierărie și unul de rotărie, unde se făcea repararea inventarului agricol proprietate obștească.

Pe măsură ce timpul trecea, pe măsură ce gospodăria prindea putere și se dezvolta, s-au mărit și atelierele și numărul meseriașilor. In colectivă a mai intrat fierarul Andrei Boldres, rotarul Ștefan Oprea, mecanicul Ioan Tottels, tîmplarul Andrei Cotoros.

Meseriașii noștri au contribuit la construirea unei maternități de scroafe, unui saivan, unei magazii pentru cereale cu o capacitate de 20 de vagoane, iar acum lucrează la construcția unui grajd cu o capacitate de 150 de vite. Datorită muncii iscusite a meseriașilor, gospodăria noastră a putut realiza economii de zeci de mii de lei, bani pe care ar fi trebuit să-i plătească pentru mîna de lucru străină.

Dar noi nu ne-am mulțumit numai cu atît. Capacitatea de producție a atelierelor noastre întrecînd nevoile actuale ale gospodăriei, am primit și o serie de comenzi din afară, care ne-au adus frumoase venituri. Astfel, atelierele noastre de tîmplărie și fierărie au confecționat în anul 1955, pentru unele gospodării colective vecine, căruțe, roți etc.

Atelierele lucrînd din plin, fiecare meseriaș a putut realiza un număr mare de zile-muncă. Ștefan Oprea, de pildă, a făcut în anul trecut 425 de zile-muncă, Andrei Boldres 380 de zile, Petre Wagner 450 de zile etc. In același timp, noi am încasat de pe urma producției atelierelor venituri frumoase.

Iată, dar, că în gospodăria colectivă, fiecare meseriaș este de folos. Alături de ceilalți colectiviști, ei contribuie, prin munca și priceperea lor, la înflorirea și dezvoltarea gospodăriei și, prin aceasta, își pot făuri un trai tot mai bun.

EMILIAN BORCEA
președintele G.A.C. „Drum Nou", comuna Cristian, raionul Stalin

Umăr la umăr cu bărbații

Urmăresc în ziarul „Agricultura Nouă" discuțiile care s-au încins pe marginea scrisorii adresate de țăranii cu gospodărie individuală din Cioceni colectiviștilor din Ciorani. Văzînd că pînă în prezent nimeni n-a scris și despre situația femeii în gospodăria colectivă și cum socotesc că aceasta este o problemă deosebit de importantă, m-am hotărît să fac eu acest lucru.

Colectiva noastră are 346 de familii și 1.556 ha de teren. Vă puteți închipui că la o suprafață atît de întinsă avem nevoie de un mare număr de brațe de muncă. Din fericire pentru noi, aceste brațe există și — spre mîndria noastră — putem spune că majoritatea membrilor participă cu regularitate la lucru. Ceea ce este însă important, după părerea mea, e că din totalul de 533 de brațe care au participat anul trecut la toate muncile, 275 au fost femei. Iar munca femeilor nu a fost cu nimic mai prejos decît a bărbaților. Din totalul de 85.505 zile-muncă efectuate anul trecut pe întreaga gospodărie, 32.635 au fost realizate de femei.

Legat de aceasta, aș vrea să arăt că la noi sînt cazuri cînd femeile fac cîte 2 și uneori chiar 3 norme zilnic. Astfel, Ioana Dumitru Coman a totalizat anul trecut 228 de zile-muncă, Ioana Cioranu 222, Chiva Cotitu 198, Tudora Z. Dima 176 etc. Iar anul acesta, numai pînă la 15 iunie Elena Fanache efectuase 100 de zile-muncă.

Trebuie să spun că participarea la muncă a femeilor n-a fost chiar de la început așa cum e azi. Multe femei s-au dezlipit destul de greu de vatră și de obiceiul de a sta acasă. Ba, erau și dintre acelea care îi cam împiedicau și pe bărbații lor să vină la lucru zi de zi. Așa s-a întîmplat cu Drăgana Caloianu și Petrina Ardeleanu. Treptat, însă, ele și-au schimbat părerea despre rostul muncii în colectivă. Anul trecut, fiecare dintre acestea a efectuat cîte 123 de zile-muncă, iar anul acesta se prezintă regulat la lucru.

Comportarea femeilor, felul lor de muncă și rezultatele pe care le obțin au făcut ca ele să fie prețuite din ce în ce mai mult. Și, de unde la început unii bărbați priveau cu neîncredere numirea femeilor în munci de răspundere, acum nu se mai îndoiesc de spiritul gospodăresc și de priceperea acestora. De altfel, nici n-ar avea motive. Cele 5 șefe de echipă din gospodăria noastră se dovedesc a fi demne de munca încredințată. Dacă m-aș referi numai la lntemista Vasilica Coiocaru, a cărei echipă a recoltat anul trecut cu 400 kg de orz și 350 kg de porumb la hectar mai mult decît alte echipe, încă ar fi destul.

De bună seamă că problema n-ar fi în întregime lămurită dacă n-aș vorbi aci și despre o a doua latură a ei, adică despre ceea ce înseamnă pentru femei munca în gospodăria colectivă. Am să încep și aici cu cîteva cifre. La noi, valoarea zilei-muncă a fost acum un an de 27 lei. O simplă înmulțire ne arată că femeile noastre au luat produse în valoare de 881.145 lei. Cred că e o cifră care spune mult. Și tot atît de grăitor e faptul că multe femei au dus acasă mari cantități de produse. Soției lui Dumitru Coman, de exemplu, i s-au cuvenit numai grîu și porumb 1.724 kg.

Desigur că mulți se vor întreba: dar femeile cu copii mici cum pot veni la muncă? Le răspund: noi avem o grădiniță de copii. Mamele își duc aici copiii, unde sînt bine îngrijiți, iar ele muncesc fără grijă, căci îi știu în pază bună. Sînt femei care aduc cîte 2—3 copii la grădiniță. Așa sînt Vasilica Risnoveanu, Sofia Trifu, Floarea Găinușă și altele.

Nu pot să trec cu vederea faptul că în repartizarea femeilor la muncă noi am ținut seama de preferințele, aptitudinile și forța lor fizică. Astfel, cele mai multe lucrează în brigada legumicolă: Bița Sandu, care are 60 de ani, și Rada Ștefan sînt îngrijitoare la grădinița de copii; Floarea Găinușă lucrează la ferma de păsări etc. In felul acesta, femeile din colectiva noastră muncesc cu mai mult drag și spor, spre binele lor, al copiilor și al familiilor lor, pentru înflorirea gospodăriei noastre colective.

MARIA FANACHE
președinta G.A.C. „Gh. Vasilescu Vasea" din comuna Roșeți, raionul Călărași

Start! Micuța și unica concurentă Kati Varga la plecarea într-o cursă de fond... de 10 metri. Startul îl dă chiar tatăl concurentei — colectivistul Varga Carol, comuna Borș, raionul Oradea, din fața casei sale.

Ingrijitorul de pui

Țiri mamă, țiri, țiri... Vocea îngrijitorului de pui Dumitru Oprea nu-i de obicei atît de caldă și de dulce. Doar e voce de bărbat, cu timbru ferm și notă joasă. Dar cînd își cheamă puii la mîncare, ori cînd îi duce să se plimbe, glasul lui se schimbă. Simți atunci în el ceva îmbietor ca o chemare și duios ca un alint. Iar puii vin grămadă după el. Căci îi cunosc chemarea: țiri, mamă, țiri, țiri...

Un om îndrăgostit de meseria lui — așa poți spune despre îngrijitorul de pui Dumitru Oprea. Și nu greșești de loc. E chiar îndrăgostit. Dar nu numai de meserie, ci și, mai ales, de pui. De altfel, el s-a ocupat de creșterea păsărilor și cînd era în gospodăria lui individuală, pînă în 1952. Așa că și acum, ca membru al gospodăriei colective „Alexandru Matrosov" din Viile Noi, raionul Medgidia, tot cu puii se ocupă. E drept că nu prea s-a lăsat ușor convins la început. Nu-i venea de loc la îndemînă cînd îl auzea pe cîte unul spunîndu-i „găinar". Dar asta n-a durat prea mult. Acum, nici un colectivist nu s-ar gîndi să spună despre el, sau despre meseria lui, așa ceva. Din contră: toți privesc cu drag la puii și la găinile de rasă Rhode-Island și Plymouth, care aduc gospodăriei un venit de peste 90.000 de lei pe an.

Pe nea Dumitru Oprea poți să-l vezi cu noaptea în cap trebăluind de colo-colo. Căci și puii se trezesc de noapte. Nici nu se revarsă bine zorile și numai ce-i auzi: piu, piu. Cer apă și mîncare. Dacă nu le dai îndată, ți-ai găsit beleaua. Fac o gălăgie de te scot afară. Dar Dumitru nu le dă răgaz. Le umple jgheaburile și pe loc se potolesc. Apoi le pregătește hrana: mălai, urdă, iarbă, zer. Aceasta e gustarea — cum îi zice el. Le-o pune în tăvițe și-i îmbie cu chemarea cunoscută: țiri, mamă, țiri, țiri. Puii bat din aripile mici, se bulucesc spre țarc și dau năvală la tăvițe.

După ce-și simt gușa plină, puii ies din țarc, se risipesc prin curte, ciugulesc prin iarbă, umblă după viermișori sau musculițe. Unii, mai sătui pe semne, se prăjesc la soare ori se culcă în țărîna caldă.

In vremea asta, nea Dumitru pregătește masa următoare: carne fiartă. Cînd e gata, îi îmbie iar. Și puii dau din nou năvală. Vin gălăgioși și tabără pe bucățelele de carne. Rup cu ciocurile mici, înghit în grabă. Uneori se nimeresc 2—3 la cîte o bucată. Să te ții atunci. Se iscă o luptă mare. Fiecare trage într-o parte. Și deodată, cel mai norocos răzbește. O frîntură de secundă stă așa, uimit, de parcă nici nu i-ar veni să creadă că-i victorios. Dar se dezmeticește repede. Primejdia e încă lîngă el. Căci cei învinși nu par deloc dispuși să-i lase prada. Și, fără multă vorbă, o tulește repede cu carnea, urmărit de cei rămași în pagubă.

Pentru crescătorul Oprea, comportarea puilor prezintă mare importanță. Ea îi dă prilej să le cunoască caracterul și, prin urmare, să-i ajute cu mai mult temei pe cei slăbuți. Căci — spune el pe drept cuvînt — cei mincinoși, scandalagii și certăreți se mai descurcă ei și singuri. Dar pe cei slăbuți se cade să-i supravegheze mai atent. Altminteri rămîn flămînzi, slăbesc, dă boala peste ei și pier. Și asta n-o vrea nici în ruptul capului.

Tot după „program" le dă și celelalte mese. El știe că o hrană îndestulătoare, variată și la timp administrată, micșorează procentajul de mortalitate. Așa se și explică faptul că dintr-o serie de 406 pui nu i-au pierit decît vreo 5. Dar, bineînțeles, hrana nu e totul. Curățenia padocului și îngrijirea sanitară trag și ele greu în balanță. Tocmai pentru asta are nea Dumitru grijă de schimbatul paielor la timp, de văruitul adăpostului la vreme, de temperatura și lumina pentru noapte, de împrospătarea apei. Iar cînd i se pare că „moțatul" sau „pestrițul" picotește ori e trist, îl izolează, îi dă sulfamidă și anunță pe veterinar.

Așa lucrează îngrijitorul de pui Dumitru Opera. Datorită lui, cei 1.270 de pui ai colectivei cresc frumoși și rotofei ca niște mingi. Azi, mîine, ei vor deveni găini. Iar colectiva va realiza de pe urma lor un frumos venit.

NICOLAE COMANICI

Lucrările Congresului scriitorilor din R. P. R.

In aceste zile, se desfășoară în Capitală lucrările celui dintîi Congres al scriitorilor din R.P.R., la care participă delegați din toate colțurile țării: vîrstnici și tineri, scriitori de limbă romînă și ai minorităților conlocuitoare. Printre invitați se află reprezentanți ai uniunilor de creație, artiști ai poporului, maeștri emeriți ai artei, artiști emeriți, reprezentanți ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor de artă și cultură, ziariști romîni și străini

Printre oaspeți sînt prezenți și numeroși scriitori de seamă de peste hotare: din R. P. Bulgaria, R.P.D. Coreeană, Danemarca, Finlanda, Franța, R. D. Germană, Italia, R.P.F. Iugoslavia, Olanda, R. P. Polonă, Suedia, R. P. Ungară, Uniunea Sovietică.

Asistența a aplaudat îndelung pe conducătorii partidului și guvernului nostru, veniți să cinstească pe maeștrii literaturii noastre, adunați în congres pentru a da seama în fața obștei de realizările, succesele și deficiențele breslei, în cel dintîi deceniu de înnoire a patriei noastre după 23 August 1944.

„Generația dumneavoastră, prieteni și tovarăși, a spus în cuvîntul rostit la deschiderea lucrărilor maestrul Mihail Sadoveanu, președintele Uniunii Scriitorilor, are misiunea de a urma și spori opera înaintașilor, care au militat cu arma scrisului împotriva acelui „trecut negru" pe veci perimat. Dumneavoastră vi se cere mai mult, deoarece luptați în alte condiții. Inaintașii dumneavoastră au dat tribut crunt; partea lor de viață a fost de cele mai adeseori mizeria".

Vorbitorul a trecut în revistă apoi noile condiții în care scriitorul de azi își poate dezvolta talentul, sprijinul pe care îl primește de la partid și guvern, precum și datoria pe care o are de a crea opere menite să contribuie la progresul întregului popor, răsplătind astfel dragostea pe care acesta i-o poartă.

Luînd cuvîntul în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tov. Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., a adresat un călduros salut congresiștilor, arătînd că realizările istorice ale poporului nostru în făurirea și întărirea regimului de democrație populară, în construirea societății noi, socialiste, au determinat avîntul creației literare, creînd condițiile apariției unor opere de seamă, care au îmbogățit patrimoniul culturii noastre.

Preluînd din trecut tot ce a fost mai de preț în literatura poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare, continuînd și dezvoltînd tradițiile realiste înaintate, scriitorii noștri și-au pus întreaga lor putere de creație în slujba poporului, în slujba cauzei construirii socialismului.

In încheiere, tov. Miron Constantinescu a spus:

„Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn își exprimă încrederea deplină că scriitorii vor fi la înălțimea înaltei lor misiuni, că își vor închina tot talentul lor cauzei construirii socialismului în patria noastră, cauzei păcii și progresului".

In ziua a doua a Congresului, tov. Mihai Beniuc, secretarul Uniunii Scriitorilor din R.P.R., a expus raportul intitulat „Literatura din R.P.R. și perspectivele ei de dezvoltare". Raportul a arătat că literatura nouă din Republica Populară Romînă este un rezultat și o expresie a forțelor creatoare ale poporului nostru, eliberate de dominația capitalistă și angajate în uriașul proces de construire a socialismului pe plan intern și de consolidare a păcii popoarelor pe plan internațional. Preluarea puterii de stat, tot mai masiv, de popor prin lupte succesive, a deschis chiar de la început perspective largi revoluției culturale. Cei mai buni scriitori s-au adunat sub steagul de luptă al clasei muncitoare. Rezultatele acestei participări s-au văzut imediat. Numărul cititorilor din țara noastră a crescut la cifre care altădată ar fi părut cu neputință de atins. Tocmai de aceea, scriitorul are o datorie mare atît față de el, cît și față de popor: să-și ridice mereu măestria artistică, pentru a pătrunde tot mai adînc în mase și a sluji masele prin arta sa.

După ce a enunțat succesele dobîndite de scriitori și lipsurile constatate în unele lucrări apărute, tov. Mihai Beniuc a vorbit despre libertatea creației și personalitatea scriitorului, despre sarcinile literaturii în viitor.

„Noi, scriitorii, avem datoria de a contribui la sporirea binelui și de a ajuta la combaterea răului, prin ținerea în fața oamenilor a oglinzii fermecate în care se vede adevărul în formă artistică. Aceasta îmbărbătează pe cei buni și bagă teama în cei răi. De vom face ca niște adevărați maeștri ai cuvîntului această grea treabă, poporul ne va mulțumi.

In această luptă, ne călăuzește și pe noi, ca pe toți oamenii muncii, partidul clasei muncitoare, ne luminează învățătura fără moarte a lui Vladimir Ilici Lenin" — și-a încheiat tov. Mihai Beniuc raportul.

Lucrările Congresului scriitorilor noștri continuă și sînt urmărite cu atenție și interes de masele largi ale cititorilor.

Pregătiri în vederea înmagazinării recoltei

La bazele de recepție din raionul Caracal se fac intense pregătiri în vederea înmagazinării cerealelor din noua recoltă. Au fost reparate 18 magazii cu o capacitate de aproape 1.400 de vagoane. După terminarea reparațiilor au început lucrările de curățire și dezinfectare. Pînă în prezent au fost curățite 16 magazii și 4 laboratoare și dezinfectate 12 magazii și 4 laboratoare.

O dată cu aceasta a fost revizuit, verificat și pus în stare de funcționare utilajul necesar curățirii cerealelor și utilajul de laborator. La baza de recepție Caracal au fost curățite și revizuite 7 harfe, două vînturători, un selector, 6 serpentine și două trioare de mînă. Și la cele două silozuri din raza raionului Caracal au fost revizuite și reparate instalațiile mecanice, s-a făcut dezinfectarea celulelor și a pereților interiori etc.

Pe lîngă fiecare bază de recepție au fost amenajate șopruri dotate cu mese, scaune, biblioteci și aparate de radio, unde țăranii muncitori se pot odihni, și umbrare pentru adăpostirea celor care trebuie să-și curețe cerealele la bază.

Din experiența gospodăriilor colective fruntașe

Grijă deosebită pentru terminarea la timp a construcțiilor

Succesele dobîndite în ultimii ani de către membrii gospodăriei colective „Zori noi" din comuna Roșiori, raionul Oradea, sînt demne de toată lauda. 7000 kg de porumb știuleți, 2.276 kg de grîu, 2.360 kg de orz de toamnă, 6.800 kg de cînepă: acestea au fost recoltele medii la hectar culese de ei anul trecut, iar valoarea unei zile-muncă a ajuns la peste 30 lei. In aceste zile, colectiviștii din Roșiori dau zor cu muncile cîmpului, dornici să obțină recolte și mai mari ca cele realizate în trecut.

Experiența de pînă acum a dovedit membrilor acestei gospodării că întărirea economico-organizatorică a gospodăriei lor obștești depinde de dezvoltarea multilaterală a ramurilor de producție. Iată de ce, de cîțiva ani încoace, colectiviștii din Roșiori caută prin toate mijloacele de care dispun să-și dezvolte necontenit avuția obștească.

Numărul animalelor de muncă și de producție a crescut an de an în această gospodărie. Dacă la înființare sectorul zootehnic al colectivei se compunea doar din 20 de animale, astăzi el cuprinde peste 700 de animale de muncă și de producție. Consiliul de conducere al gospodăriei, ca și fiecare colectivist în parte, s-a preocupat permanent de buna îngrijire și adăpostire a animalelor, creîndu-le în acest scop condițiile necesare.

„Să luăm credite de la stat și să construim un grajd mare", au propus colectiviștii în una din adunările generale ținute cu cîțiva ani în urmă. N-a trecut mult timp și în apropiere de sat, pe un loc bine ales, a fost înălțat un grajd pentru adăpostirea a 60 de vite cornute. La numai un an după terminarea acestui grajd, harnicii colectiviști au ridicat aici o magazie de cereale, cu o capacitate de 35 de vagoane, iar apoi o remiză pentru adăpostirea celor 50 de căruțe și a utilajului agricol.

De cîteva zile, s-a terminat ridicarea zidurilor unui saivan modern cu o capacitate de peste 500 de oi, la al cărui acoperiș dulgherii colectivei au și început lucrările. Acum, zidarii lucrează de zor la turnarea fundației unui nou grajd, pentru încă 60 de vite mari. Pînă la toamnă, în această gospodărie se vor mai construi un pătul de porumb, cu o capacitate de 35 de vagoane, precum și 2 silozuri pentru furaje, a 3 vagoane fiecare.

Au oare nevoie colectiviștii din Roșiori de toate aceste construcții gospodărești? Da. Au nevoie. Planul de dezvoltare în perspectivă a gospodăriei prevede ca la anul viitor numărul oilor să ajungă la 700, față de 365 cîte sînt în prezent. Cel al scroafelor va atinge 30.

Cum reușesc colectiviștii din Roșiori să ridice într-un timp scurt și cu cheltuieli reduse diferite construcții gospodărești trainice și corespunzătoare? Cu cîțiva ani în urmă, pe baza studierii condițiilor economice și naturale locale, au stabilit, prin planul de dezvoltare a sectorului zootehnic, ce anume specii de animale să crească în număr mai mare și, în raport cu aceasta, ce fel de construcții trebuie ridicate. După ce, cu ajutorul organelor agricole raionale, au ales locul potrivit pentru construcțiile gospodărești, s-au preocupat de asigurarea materialelor necesare. Ei n-au așteptat să primească totul de-a gata de la centru, din fondul centralizat al statului, ci au căutat să folosească unele materiale din resurse locale. Astfel, colectiviștii din Roșiori au organizat confecționarea cărămizilor chiar în cadrul gospodăriei. Numai în acest an ei au ars 60.000 de cărămizi și au făcut 30.000 de chirpici, care au fost folosite la ridicarea saivanului modern pentru oi. O parte din cărămizile confecționate vor fi întrebuințate anul viitor pentru construirea unei maternități care va adăposti 50 de scroafe. Din rîul Berechiu, ce curge la 7—8 km de gospodărie, colectiviștii au transportat pînă acum cu căruțele și autocamionul peste 300 mc de pietriș și nisip. De la Vatra Dornei, ei au cumpărat 40 mc material lemnos la un preț foarte convenabil. De asemenea, stuful necesar acoperirii saivanului l-au procurat de la gospodăria colectivă din Sălacea. Datorită folosirii materialelor din resurse locale, cheltuielile pentru construcțiile ce se vor ridica în acest an vor fi cu 35 la sută mai mici decît cele planificate.

Consiliul de conducere al gospodăriei a știut să-și asigure și oameni cu cunoștințe și pricepere, care să lucreze la ridicarea construcțiilor. In acest scop, din rîndurile colectiviștilor s-a ales și format o echipă de 12 constructori, care este condusă de către zidarul Ștefan Csete. Lucrînd cu interes și tragere de inimă, colectiviștii din echipa de construcții și-au îmbogățit necontenit cunoștințele profesionale, devenind acum buni meseriași. Cei doi ajutori de zidari, Iuliu Chimpan și Alexandru Vilăs, sînt în măsură să facă acum în cele mai bune condiții tehnice orice lucrare de zidărie.

Pentru ridicarea productivității muncii la lucrările de dulgherie, în gospodărie s-a instalat un circular, care este acționat de un motor de 8 C. P. Acesta permite dulgherilor Adalbert Berna și Balint Prinvi să facă cu succes față volumului mare de lucrări.

Pentru cointeresarea materială a constructorilor, adunarea generală a colectiviștilor a stabilit, pe baza H.C.M. 141 și a condițiilor locale, norme individuale pentru fiecare lucrare în parte, norme care au fost încadrate în diferitele categorii de retribuire a muncii. Așa, de pildă, norma pe zi la fundații este de 1,5 mc, la ridicarea zidurilor din cărămidă, de 1,2 mp, iar din chirpici, de 4 mp.

Printr-o bună organizare a muncii și avînd tot materialul la îndemînă, membrii echipei de constructori realizează zilnic depășiri de norme între 25—30 la sută, însemnînd astfel în carnet tot mai multe zile-muncă.

In munca lor, colectiviștii constructori sînt sprijiniți în permanență de către tehnicianul constructor Marin Prodea, de la secția agricolă a sfatului popular raional.

Muncind în ritmul de pînă acum, colectiviștii din Roșiori vor reuși să termine cu mult înainte de venirea iernii lucrările de construcții planificate în acest an, asigurînd astfel animalelor condiții bune de adăpostire.

VASILE CAZACU

Să cultivăm plante de nutreț în miriște pe suprafețe cît mai mari

Cultivarea plantelor furajere în miriște constituie un puternic izvor pentru completarea necesarului de nutrețuri la sfîrșitul verii, atunci cînd pajiștile naturale nu dau decît producții foarte slabe de masă verde.

In acest an, în toată țara există condiții foarte favorabile pentru cultivarea plantelor de nutreț în miriște. Asemenea condiții există chiar și în stepa Bărăganului și Dobrogei, unde, ca urmare a ploilor căzute din belșug, pămîntul a acumulat mari rezerve de apă.

Cultura plantelor furajere în miriște nu este un lucru complicat. E necesar, însă, să cunoaștem unele reguli agrotehnice cu ajutorul cărora să putem obține producții cît mai mari.

O mare atenție trebuie să acordăm în această privință, păstrării umezelii în sol, astfel încît plantele să răsară și să se dezvolte bine.

Este bine să știm că plantele furajere semănate în miriște au nevoie de o perioadă de vegetație de 60—90 de zile și de un minim de precipitații de 100—120 mm.

De aceea, în regiunile de cîmpie, unde toamna este lungă și de obicei cad ploi mai puține, e bine să se semene în miriște plante de nutreț, ca porumb, sorg zaharat și de mături, iarbă de Sudan, floarea-soarelui, dughie, mei și borceaguri (măzărichea cu ovăz sau iarba de Sudan).

In regiunile mai reci, cu toamne mai scurte și precipitații mai abundente, se pot cultiva în miriște borceag, rapiță, lupin, bob, porumb, floarea-soarelui, napi de miriște și varză furajeră.

In toate zonele se poate semăna în miriște secară furajeră, care, începînd cu venirea toamnei, poate fi și pășunată.

Pregătirea terenului în vederea însămînțării în miriște se va face îndată ce se strînge recolta de pe cîmp. In cazul cînd pămîntul are umezeală din belșug, cum este în anul acesta, e bine să se facă o arătură cu plugul obișnuit la 15 cm adîncime sau cu plugul cu antetrupiță la 18—20 cm. In urma arăturii, se va face imediat grăparea terenului și apoi tăvălugirea lui.

In regiunile mai secetoase, pămîntul se ară mai în față, se grăpează și se tăvălugește cu un tăvălug greu. In condițiile unei uscări mai pronunțate a solului, semănatul se va face după o ploaie bună.

Semănatul se va face de preferință în aceeași zi pe întreaga suprafață. Cînd solul nu are umezeală suficientă, semințele se vor îngropa la adîncimea maximă recomandată de agrominim pentru planta respectivă. De pildă, porumbul se va semăna la 10 cm, iarba de Sudan la 4—5 cm, floarea-soarelui la 8—9 cm etc.

In cazul cînd există umezeală suficientă, semănatul se face la adîncimea obișnuită.

Cantitatea de sămînță de plante furajere ce trebuie folosită se mărește cu 15—20 la sută față de cantitatea de sămînță ce se folosește la semănatul obișnuit din primăvară. Astfel, la hectar se vor da circa 100 kg de porumb, 120—130 kg de borceag, 50—60 kg ovăz, 25—35 kg de iarbă de Sudan.

Semănatul porumbului, sorgului, florii-soarelui și ierbii de Sudan se poate face la diferite distanțe, în funcție de scopul pentru care cultivăm aceste plante. Bunăoară pentru nutreț murat, porumbul se seamănă la 50—60 cm, iar pentru nutreț verde la 15—25 cm.

Culturile semănate în rînduri distanțate se vor prăși de două ori.

Pentru a se preîntîmpina sărăcirea pămîntului și a se asigura recolte bogate la ha, solul trebuie îngrășat cu bălegar de grajd, care se dă în cantitate de 20—30 de tone la ha. Acest gunoi se va introduce în sol la cultura principală și nu la cultura în miriște.

Culturile în miriște reacționează bine și la îngrășămintele minerale, însă cu condiția să aibă umezeală suficientă. Ingrășămintele azotate se aplică în cantitate de 100—150 kg la ha, iar superfosfatul, de 200-300 kg la ha. Se recomandă ca ambele feluri de îngrășăminte să fie introduse în sol înainte de semănat.

Secția de pășuni, fînețe și plante de nutreț din Institutul de cercetări agronomice a cultivat în ultimii ani plante de nutreț în miriște, obținînd rezultate deosebit de bune. Astfel, la baza experimentală Moara Domnească, porumbul furajer semănat în miriștea borceagului de primăvară a dat 16.506 kg de masă verde la ha, iar sorgul zaharat, semănat în miriștea borceagului de toamnă, a produs, la stațiunea experimentală I.C.A.R. Tg-Frumos, regiunea Iași, 26.600 kg de masă verde la ha. Iarba de Sudan semănată în miriștea secarei, la stațiunea experimentală I.C.A.R. Cenad, regiunea Timișoara, a dat 18.443 kg etc.

Aceste rezultate frumoase dovedesc cu prisosință că plantele de nutreț semănate în miriște pot produce cantități mari de nutreț suplimentar, necesar pentru mărirea producției animalelor.

Dr. C. ILCHIEVICI
Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.

DECLARAȚIA COMUNĂ a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia

(Urmare din pag. 1-a)

Germană. Ele consideră de asemenea că celelalte state, și în primul rînd marile puteri, trebuie să acționeze în aceeași direcție atît în interesul poporului german cît și în interesul general.

In perspectiva care se deschide prin atenuarea încordării internaționale generale care a și avut loc, cele două guverne au acordat atenție primejdiei care s-ar putea ivi ca urmare a conflictelor și neînțelegerilor locale dintre state.

Ele și-au exprimat intenția fermă de a contribui la înlăturarea unei asemenea primejdii atît prin intermediul Organizației Națiunilor Unite, cît și în relațiile lor directe cu alte state. In același timp ele vor porni și de acum înainte de la recunoașterea drepturilor și intereselor legitime ale tuturor popoarelor la dezvoltare națională independentă.

Cele două guverne își exprimă convingerea fermă că una din condițiile esențiale ale îmbunătățirii situației internaționale o constituie legăturile economice crescînde între state — participarea tot mai intensă a tuturor popoarelor la schimbul de bunuri materiale și spirituale și atragerea tot mai largă a maselor populare la colaborarea internațională și apropierea în favoarea bunăstării generale, păcii și progresului în întreaga lume. Cele două guverne au căzut de acord asupra faptului că pentru atingerea acestui țel trebuie să se depună maximum de eforturi pentru a dezvolta cît se poate mai mult comerțul internațional și colaborarea economică și pentru a se înlătura în relațiile economice internaționale toate formele de discriminare inclusiv embargoul, precum și frînarea dezvoltării economice libere a diferitelor națiuni. Cele două guverne consideră că intensificarea contactelor și a colaborării în domeniul schimbului cultural și științific constituie de asemenea un factor important care slujește acelorași țeluri. In același sens ele vor sprijini și pe viitor procesul emancipării teritoriilor dependente, acțiune în care Organizația Națiunilor Unite trebuie să joace un rol de frunte.

Cele două guverne au căzut de acord că prăpastia adîncă dintre țările dezvoltate și cele nedezvoltate reprezintă una din cele mai mari probleme ale lumii contemporane și că pentru rezolvarea acestei probleme sînt necesare acțiuni corespunzătoare ale statelor în vederea acordării de ajutor țărilor slab dezvoltate, în primul rînd printr-o largă acțiune internațională colectivă.

In acest spirit ele vor căuta să obțină și în viitor ca în cadrul Națiunilor Unite să fie luate măsuri din ce în ce mai largi și mai eficace pentru acordarea de ajutor economic și tehnic regiunilor insuficient dezvoltate. Cele două guverne consideră că un asemenea ajutor și o asemenea colaborare în acțiunea de ridicare a economiei țărilor slab dezvoltate trebuie efectuate fără nici un fel de condiții militare și politice.

Guvernele celor două țări și-au reafirmat atașamentul față de politica coexistenței pașnice și active care se întemeiază pe principiile suveranității, independenței, inviolabilității teritoriale, neagresiunii, egalității în drepturi, respectului reciproc și neamestecului în treburile interne ale altora, politică care este rezultatul necesităților create de evoluția internațională în ultimii ani și care constituie cel mai eficace mijloc de întărire și intensificare continuă a colaborării multilaterale între țări, indiferent de deosebirile în sistemele lor social-economice și politice.

II

In cursul convorbirilor s-a acordat o deosebită atenție examinării relațiilor dintre cele două țări și s-a constatat cu multă satisfacție că principiile exprimate în Declarația din 2 iunie 1955 a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, principii pe care se întemeiază relațiile lor reciproce, au creat baza pentru colaborarea prietenească multilaterală și au servit cu folos intereselor păcii și colaborării internaționale.

Datorită eforturilor celor două părți, s-au obținut rezultate importante în acțiunea de reglementare a situației contractuale, prevăzută de Declarație.

Cele două guverne relevă cu satisfacție rezolvarea cu succes a problemei pretențiilor reciproce, ceea ce a ușurat restabilirea relațiilor economice, înainte întrerupte, și dezvoltarea colaborării economice pe o bază reciproc-utilă. In acest sens a fost stabilit un schimb de mărfuri echitabil, au fost încheiate acorduri de credite și investiții pe termen lung, un acord cu privire la colaborarea tehnico-științifică, cu privire la colaborarea în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice etc.

A fost semnată o convenție culturală care creează o bază largă pentru o colaborare și schimburi culturale rodnice.

S-a realizat un acord cu privire la serviciul de informații.

Normalizarea deplină a relațiilor politice și a celorlalte relații sovieto-iugoslave și rezultatele obținute au arătat că colaborarea dintre cele două țări, călăuzite de interesele păcii și socialismului, colaborare care se întemeiază pe respectarea reciprocă a principiilor Declarației de la Belgrad cu privire la independență, egalitate în drepturi și neamestecul în treburile interne, ce își găsesc o aplicare tot mai largă în practica unui număr tot mai mare de guverne și țări ale lumii, dă cele mai largi posibilități pentru dezvoltarea multilaterală și rodnică a relațiilor lor de prietenie.

Convorbirile care au avut loc au oferit celor două guverne un prilej foarte util să examineze noi posibilități de colaborare reciprocă. Cele două guverne își exprimă dorința și intenția de a continua și de acum înainte contactele personale și schimbul regulat de păreri între reprezentanții lor asupra problemelor politice și al altor probleme de interes reciproc.

S-a constatat posibilitatea și a fost realizată o înțelegere în problema lărgirii continue a legăturilor economice și a nivelului schimbului de mărfuri și s-a subliniat utilitatea unor acorduri economice pe termen lung.

S-a hotărît să se lărgească colaborarea științifică și schimbul de oameni de știință, specialiști, studenți și de literatură științifică.

In baza convenției culturale încheiate vor fi elaborate planurile de lucru necesare în domeniul colaborării culturale.

Cele două guverne acordă o mare însemnătate Convenției semnate recent cu privire la dubla cetățenie ca fiind o contribuție însemnată la cauza reglementării relațiilor dintre ele. Ele vor face totul pentru a ușura îndeplinirea acesteia.

Ținînd seama că contactele care au avut loc pînă în prezent între organizațiile politice, obștești și sindicale în scopul schimbului de experiență socialistă și schimbului de păreri s-au dezvoltat cu succes și au adus rezultate utile, cele două guverne sînt de acord să ușureze și să accelereze și pe viitor acest gen de contacte pe bază de lucru și în interesul celor două țări.

Guvernul U.R.S.S. și guvernul R.P.F.I. consideră că schimbul rodnic de păreri asupra tuturor problemelor examinate în timpul tratativelor este o mărturie a faptului că sosirea în Uniunea Sovietică a delegației guvernamentale a R.P.F.I. în frunte cu Iosip Broz Tito, președintele Republicii, va constitui o nouă etapă importantă în dezvoltarea colaborării și prieteniei între popoarele U.R.S.S. și R.P.F.I. spre binele popoarelor celor două țări, spre binele consolidării păcii și socialismului.

Moscova 20 iunie 1956.

In numele Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste
N. A. BULGANIN

In numele Guvernului Republicii Populare Federative Iugoslavia
I. BROZ TITO

Declarația cu privire la relațiile dintre Uniunea comuniștilor din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice

Cu prilejul vizitei oficiale în Uniunea Sovietică a delegației guvernului R.P.F. Iugoslavia care a avut loc între 1 și 23 iunie 1956, Iosip Broz-Tito, secretarul general al Uniunii comuniștilor din Iugoslavia, Edvard Kardelj, secretar al Comitetului executiv al C.C. al U.C.I., Iakov Blajevici, Velko Miciunovici, Kocea Popovici și Mialko Todorovici, membri ai C.C. al U.C.I., ca reprezentanți ai Uniunii comuniștilor din Iugoslavia și ai Uniunii socialiste a poporului muncitor din Iugoslavia și N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., N. A. Bulganin, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, K. E. Voroșilov, membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S. și D. T. Șepilov, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., ca reprezentanți ai P.C.U.S., au avut un schimb de vederi într-un spirit de sinceritate tovărășească asupra relațiilor și colaborării dintre U.C.I. și P.C.U.S.

In cursul acestor convorbiri, ei au căzut de acord asupra celor ce urmează:

1) Prin declarația de la Belgrad din 2 iunie 1955 au fost puse pe o bază sănătoasă relațiile dintre cele două țări socialiste, iar principiile enunțate în această declarație sînt aplicate în tot mai largă măsură în colaborarea dintre ele.

2) Colaborarea și dezvoltarea generală a relațiilor dintre cele două țări după declarația de la Belgrad, precum și contactele dintre organizațiile politice și celelalte organizații obștești ale popoarelor lor, au creat condițiile politice favorabile și pentru colaborarea între P.C.U.S. și U.C.I.

Pornind de la faptele mai sus menționate, ținînd seama de condițiile concrete în care se dezvoltă mișcările socialiste contemporane și călăuzindu-se după principiile internaționaliste marxist-leniniste, delegațiile U.C.I. și P.C.U.S. au căzut de acord că este util și necesar să se continue și să se dezvolte mai departe contactele existente între cele două partide în scopul colaborării în vederea întăririi și înfloririi continue a țărilor noastre socialiste, în vederea colaborării în cadrul mișcării muncitorești internaționale în ce privește numeroasele probleme ale dezvoltării contemporane a socialismului, precum și în vederea dezvoltării coexistenței pașnice și a colaborării între popoarele din întreaga lume, indiferent de deosebirile în sistemele lor sociale și politice și în interesul păcii, libertății și independenței popoarelor.

Reprezentanții partidelor pornesc totodată de la aceia că dezvoltarea continuă a legăturii și colaborării dintre P.C.U.S. și U.C.I., ca partide conducătoare în țări în care clasa muncitoare se află la putere și care urmăresc același țel — construirea societății socialiste depline în țările lor, asigurarea progresului omenirii și a unei păci trainice — vor contribui în mod incontestabil la dezvoltarea colaborării continue dintre U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, la întărirea prieteniei trainice dintre popoarele Iugoslaviei și Uniunii Sovietice.

3) Cele două părți, împărtășind punctul de vedere că în diferite țări și în condiții diferite căile dezvoltării socialiste diferă, că bogăția de forme a dezvoltării socialismului contribuie la întărirea acestuia și pornind de la faptul că atît unei părți cît și celeilalte le sînt străine orice tendințe de a-și impune punctul de vedere în determinarea căilor și formelor dezvoltării socialiste, au căzut de acord că colaborarea mai sus menționată trebuie să se bazeze pe un deplin liber consimțămînt și pe o deplină egalitate în drepturi, pe critică prietenească, pe un tovărășesc schimb de păreri asupra problemelor litigioase între partidele noastre.

4) Intemeindu-se pe principiile mai sus-amintite, colaborarea dintre U.C.I. și P.C.U.S. se va dezvolta în primul rînd pe calea informării reciproce multilaterale asupra formelor și metodelor construcției socialiste în cele două țări, pe calea schimbului liber și tovărășesc de experiență și păreri în problemele care prezintă un interes comun pentru dezvoltarea practicii socialiste și pentru progresul gîndirii socialiste, precum și în problemele privitoare la pace, apropiere și relații între popoare și la progresul omenirii în general.

5) Actuala transformare materială și spirituală a lumii, care-și găsește expresia în creșterea uriașă a forțelor socialismului, în avîntul mișcării de eliberare națională, în creșterea rolului clasei muncitoare în rezolvarea problemelor concrete ale dezvoltării internaționale contemporane, pune în fața mișcării muncitorești internaționale o serie de sarcini importante. Acest fapt arată și necesitatea unei analize științifice a fenomenelor, a principalilor factori materiali și sociali și a tendințelor dezvoltării lumii contemporane. Din aceste motive ele au căzut de acord ca, călăuzindu-se după principiile marxist-leniniste, să încurajeze prin toate mijloacele — atît în relațiile dintre ele cît și în mișcarea muncitorească internațională în general — colaborarea și schimbul reciproc de păreri în domeniul gîndirii științifice socialiste.

6) In privința formelor concrete de colaborare între U.C.I. și P.C.U.S. delegațiile au căzut de acord ca ea să se realizeze pe calea contactelor personale, a expunerii în scris și verbale și a schimbului de păreri, pe calea schimbului de delegații, de materiale, literatură, precum și pe calea organizării atunci cînd va fi necesar a întîlnirilor dintre conducătorii partidelor pentru a discuta problemele actuale de interes comun și, în general, prin toate formele de discuții constructive, tovărășești.

7) Reprezentanții P.C.U.S. și U.C.I. consideră o astfel de colaborare ca o parte integrantă a contactelor lor cu celelalte partide comuniste, muncitorești, precum și cu mișcările socialiste și cu celelalte mișcări progresiste din lume.

8) P.C.U.S. și U.C.I. consideră că în interesul luptei pentru pace trainică și securitatea popoarelor, pentru progres social este necesară o colaborare largă între toate forțele progresiste și iubitoare de pace, colaborare care se manifestă tot mai puternic în cele mai diferite forme și pe plan mondial. Această colaborare reprezintă una din cerințele necesare ale dezvoltării sociale contemporane. Aceste legături trebuie să fie de la egal la egal, sincere, democratice și accesibile opiniei publice mondiale. Ele trebuie să slujească la informarea și consultarea reciprocă asupra diferitelor probleme de interes comun, ele trebuie să contribuie la înțelegerea reciprocă pe baza explicării cu răbdare a pozițiilor și vederilor diferitelor părți, subînțelegîndu-se că fiecare participant la această colaborare are libertate de acțiune potrivit condițiilor dezvoltării sale și în conformitate cu scopurile progresiste generale spre care tind părțile.

Reprezentanții U.C.I. și P.C.U.S. sînt convinși că colaborarea dintre mișcările muncitorești din R.P.F.I. și Uniunea Sovietică, pe baza principiilor și formelor arătate, va fi în interesul popoarelor lor și în interesul construirii socialismului în țările lor. Ei sînt convinși că în felul acesta contribuie la apropierea generală dintre mișcările socialiste și celelalte mișcări progresiste din lume, iar aceasta va sluji în egală măsură intereselor păcii în întreaga lume, intereselor progresului general al omenirii.

Moscova, 20 iunie 1956.

In numele Comitetului Central al U.C.I.
Secretar general
IOSIP BROZ TITO

In numele Comitetului Central al P.C.U.S.
Prim-secretar
N. HRUȘCIOV

Semnarea declarațiilor comune

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 iunie, în Palatul Mare al Kremlinului, a avut loc într-o atmosferă cordială și prietenească semnarea Declarației comune a guvernelor Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Populare Federative Iugoslavia în legătură cu vizita oficială făcută în Uniunea Sovietică de Iosip Broz Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia. Declarația comună a fost semnată în numele Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste de N. A. Bulganin, iar în numele guvernului Republicii Populare Federative Iugoslavia de I. Broz Tito.

A avut loc de asemenea semnarea Declarației cu privire la relațiile dintre Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Declarația a fost semnată de N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și de I. Broz Tito, secretarul general al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia.

N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și Iosip Broz Tito și-au strîns prietenește mîinile. Și-au strîns mîinile și ceilalți conducători ai Uniunii Sovietice și Iugoslaviei.

La semnarea documentelor sovieto-iugoslave din partea sovietică au asistat: L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, K. E. Voroșilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, N. A. Muhitdinov, E. A. Furțeva, N. M. Șvernik, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov; V. V. Mațkevici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., P. V. Dementiev, ministrul Industriei de Avioane al U.R.S.S. și alții.

Din partea iugoslavă la semnarea documentelor sovieto-iugoslave au asistat: Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative; Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe; Mialko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, Iakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croate și ceilalți membri ai delegației guvernamentale iugoslave.

La semnarea documentelor sovieto-iugoslave au asistat Velko Miciunovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia în Uniunea Sovietică, și N. P. Firiubin, ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia, L. F. Ilicev, membru al Colegiului Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., E. A. Tarabrin, șeful Protocolului Președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., K. D. Levicikin, șef adjunct al secției a V-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., reprezentanți ai presei sovietice și iugoslave, precum și ai presei altor țări.

Președintele Tito a părăsit Moscova îndreptîndu-se spre țara noastră

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 iunie, mareșalul Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia și ceilalți conducători de stat iugoslavi au părăsit Moscova cu un tren special, îndreptîndu-se spre Kiev de unde vor pleca în Republica Populară Romînă.

Locuitorii Moscovei au salutat prin aplauze călduroase și prin strigăte de „Ura!" pe Iosip Broz-Tito și pe K. E. Voroșilov, care se îndreptau spre gară într-un automobil deschis, precum și pe ceilalți conducători ai statului iugoslav, pe conducătorii partidului comunist și ai guvernului sovietic.

Pe peronul gării Kiev pavoazată cu drapelele de stat ale Republicii Populare Federative Iugoslavia și Uniunii Sovietice, era aliniată o gardă de onoare a trupelor garnizoanei Moscova. Pe mareșalul Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, au venit să-l conducă K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, G. K. Jukov și numeroase alte personalități sovietice. In gară se aflau membrii ambasadei R.P.F. Iugoslavia în U.R.S.S., șefii ambasadelor și legațiilor, acreditați la Moscova, atașați militari, navali și ai aerului.

Conducătorii partidului comunist și ai guvernului sovietic și-au luat rămas bun de la președintele Tito și de la ceilalți tovarăși iugoslavi.

In sunetele imnurilor de stat ale Iugoslaviei și Uniunii Sovietice Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia și K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au trecut în revistă garda de onoare.

Apoi Iosip Broz-Tito s-a apropiat de microfon și a rostit o cuvîntare. Copiii au oferit mari buchete de flori lui Iosip Broz-Tito, și celorlalți oaspeți iugoslavi.

La ora 3 trenul a pornit. Iosip Broz-Tito și persoanele care îl însoțesc au salutat prietenește pe cei rămași pe peron.

A 200-a divizie sovietică de aviație desființată a părăsit R. D. Germană

BRANDENBURG 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 iunie au avut loc pe aerodromul din Brandeburg festivitățile organizate cu prilejul părăsirii R.D. Germane de către militarii din cea de a 200-a divizie de aviație de luptă desființată. Această unitate militară a fost desființată în conformitate cu hotărîrea guvernului sovietic cu privire la reducerea generală a efectivelor forțelor armate ale Uniunii Sovietice și în special, cu privire la reducerea efectivelor trupelor sovietice din Germania.

La festivități au participat A. A. Greciko, mareșal al Uniunii Sovietice, comandantul suprem al grupului de trupe sovietice din Germania și S. T. Astavin, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în R.D.G. Din partea germană la festivitate au participat O. Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D.G. și alte persoane oficiale. La invitația comandamentului grupului de trupe sovietice din Germania au sosit la festivitate reprezentanții comandamentului trupelor americane, engleze și franceze din Germania, reprezentanți ai misiunilor militare ale Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Belgiei, Canadei, consulul indian din Berlinul occidental, precum și numeroși reprezentanți ai presei germane și străine.

Cu prilejul plecării în patrie a ostașilor sovietici, pe teritoriul aerodromului a avut loc un mare miting, la care au participat zeci de mii de oameni ai muncii din Brandenburg și reprezentanți ai opiniei publice din R.D.G. La miting a luat cuvîntul O. Nuschke.

Delegația Marii Adunări Naționale a R.P.R. a sosit la Sofia

SOFIA 20. — Trimisul special al Agerpres transmite: La 20 iunie a sosit la Sofia delegația Marii Adunări Naționale a R.P.R. în frunte cu tovarășul Mihail Roșianu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, care va vizita țara vecină și prietenă la invitația Adunării Populare a R.P. Bulgaria.

In gara Sofia, pavoazată cu drapelele de stat ale R.P. Bulgaria și R.P.R. unde a avut loc primirea oficială, membrii delegației Marii Adunări Naționale a R.P.R. au fost întîmpinați de Ferdinand Kozovski, președintele Biroului Adunării Populare a R.P. Bulgaria, Kiril Klisurski, vicepreședinte al Prezidiului Adunării Populare, și de alte personalități bulgare.

Au fost de față și membrii ambasadei R.P.R. în R.P. Bulgaria.

Tovarășul Ferdinand Kozovski a rostit o cuvîntare de salut. A răspuns tovarășul Mihail Roșianu.

Cei prezenți în gara Sofia au făcut membrilor delegației o primire plină de dragoste frățească. Pretutindeni se aclamă pentru prietenia romîno-bulgară, pentru marele popor sovietic, prietenul comun al popoarelor romîn și bulgar.

La ora 12, membrii delegației Marii Adunări Naționale a R.P.R. în frunte cu tov. Mihail Roșianu au fost primiți la sediul Adunării Populare a R.P. Bulgaria de Gheorghi Damianov, președintele Prezidiului Adunării Populare și F. Kozovski, președintele Biroului Adunării Populare. Au asistat membri ai Prezidiului Adunării Populare precum și Gheorghe Velcescu, ambasadorul R.P.R. la Sofia. Conducătorii Adunării Populare a R.P. Bulgaria au avut o convorbire prietenească cu membrii delegației parlamentare romîne.

In cursul după-amiezii membrii delegației au vizitat orașul Sofia.

Deschiderea primelor școli internat la Moscova

MOSCOVA 20 (Agerpres) — TASS transmite: Indeplinind hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S., Comitetul executiv al sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din Moscova a hotărît să deschidă 13 școli internat în anul școlar 1956—1957. Asemenea școli vor fi organizate în mai multe raioane ale Moscovei. La 1 iulie va începe primirea de cereri din partea părinților care doresc să-și înscrie copiii în școlile internat din Moscova.

Jawaharlal Nehru întreprinde o călătorie în străinătate

DELHI 20 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, la 21 iunie, primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, va pleca într-o călătorie de patru săptămîni în străinătate. Premierul indian va folosi acest prilej pentru a discuta importante probleme internaționale cu diferiți oameni politici și conducători de stat din țările occidentale și din Orientul Mijlociu.

Urmările experiențelor americane cu bomba cu hidrogen

WASHINGTON 20 (Agerpres). — Agenția Associated Press transmite un raport al Comisiei S.U.A. pentru energia atomică asupra stării sănătății celor 60 de locuitori ai insulelor Marshall care au fost atinși de cenușa radioactivă provenită de la experientele americane cu bomba cu hidrogen din 1 martie 1954.

Contactul cu cenușa radioactivă a avut efecte în special asupra compoziției sîngelui, distrugînd un număr mare de globule roșii. In ultimul examen medical, s-a constatat că după mai bine de doi ani, sîngele celor 60 de victime continuă să aibă un număr de globule roșii sub normal.

Sărbătoarea națională a Egiptului

NASSER: Sîntem gata să colaborăm cu toți cei care vor să ne ajute

CAIRO 20 (Agerpres). — TASS transmite: Cu prilejul sărbătorii naționale a Egiptului — Ziua independenței și a Republicii — în seara zilei de 19 iunie a avut loc în piața Republicii din Cairo un mare miting popular. Cu acest prilej, Gamal Abdel Nasser, primul ministru al Egiptului, a rostit o amplă cuvîntare.

In cuvîntarea sa, Gamal Abdel Nasser a anunțat că toate persoanele arestate din motive politice au fost puse în libertate. Noi, a spus Nasser, am întemnițat 2000—2500 de persoane care, după părerea noastră, s-au ridicat împotriva idealurilor noastre. Acum toate aceste persoane sînt libere.

Referindu-se la problemele politicii externe, primul ministru a spus că Egiptul își va apăra independența prin toate mijloacele și, dacă va fi nevoie, pînă la ultima picătură de sînge. Noi, a subliniat el, vom face tot posibilul pentru a ne apăra împotriva agresiunii străine și vom întări armata noastră. Sîntem gata să colaborăm cu toți cei care vor să ne ajute în construirea țării noastre și în industrializarea ei. Noi nu avem tendințe imperialiste, vrem să ne menținem independența și vrem eliberarea tuturor țărilor arabe. Noi am intrat într-o nouă fază de luptă, lupta pentru industrializarea țării noastre.

Politica noastră externă se bazează pe trei principii fundamentale: apărarea integrității teritoriale, menținerea independenței și asigurarea construcției interne. Noi vrem pace și vrem să trăim în pace cu ceilalți. Nu vom permite niciodată nimănui să ne considere în zona lui de influență și nu vom admite să ni se dicteze din străinătate.

Puternicul ecou stîrnit de cuvîntarea lui D. T. Șepilov la Berneșt

CAIRO 20 (Agerpres). — TASS transmite: Cuvîntarea rostită de D.T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., la centrul social Berneșt — focar al noii culturi a Egiptului — a stîrnit un deosebit interes în Egipt și în alte țări arabe. Toate ziarele egiptene au publicat sub titluri mari textul integral al cuvîntării lui D. T. Șepilov.

In dările de seamă publicate de ziare cu privire la vizita lui D. T. Șepilov la centrul social Berneșt se subliniază primirea plină de bucurie și cordialitate pe care țăranii egipteni au făcut-o ministrului sovietic al Afacerilor Externe. „Țăranii, scrie ziarul **„Aș-Șaab"**, au salutat la 19 iunie la Berneșt pe Șepilov așa cum nu au salutat niciodată în Egipt pe un reprezentant străin. Ei au scandat: „Trăiască Rusia populară!", „Trăiască Uniunea Sovietică — prietena Egiptului!".

Guvernul francez a cerut vot de încredere

PARIS 20 (Agerpres). — La 19 iunie Adunarea Națională Franceză a examinat proiectul de lege cu privire la crearea „Frontului național pentru ajutorarea celor bătrîni". Acest proiect de lege se examinează în cadrul celei de a treia citiri după ce a fost modificat de două ori în Consiliul Republicii.

Șeful guvernului, Guy Mollet, a pus chestiunea de încredere în legătură cu articolele unu și șase, precum și în legătură cu proiectul de lege în ansamblu. Votul va avea loc la 21 iunie.

SPORT

Despre unele realizări și lipsuri în activitatea asociațiilor sportive „Recolta" și „Avîntul"

In zilele de 16 și 17 iunie, a avut loc în sala de ședințe a Ministerului Agriculturii plenara comună a asociațiilor sportive „Recolta" și „Avîntul", în scopul unificării acestor două asociații.

Referatul, prezentat de tov. Vasile Grigore, președintele asociației Recolta, a analizat activitatea de cultură fizică și sport desfășurată în anul 1955—1956, în lumina sarcinilor trasate de documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R. Atît referentul cît și participanții la discuții au subliniat realizările însemnate ale consiliilor de conducere și ale membrilor celor două asociații și au scos în evidență unele lipsuri ce s-au manifestat în activitatea desfășurată în anii 1955—1956.

In această perioadă, sportul la sate a cunoscut o dezvoltare nemaiîntîlnită în trecut. Așa, de pildă, la spartachiada de iarnă a satelor, care a cuprins disciplinele șah, schi și săniuțe, au participat iarna trecută 228.708 tineri, cu 121.476 mai mulți ca în iarna 1954—1955.

La crosul de masă „Să întîmpinăm 1 Mai" au fost mobilizați 274.239 sportivi amatori, cifră de asemenea impresionantă. In total, la diferite competiții sportive de masă organizate anul trecut la sate au participat peste 1.000.000 de oameni.

Diferitele etape ale competițiilor cu caracter de masă, pe lîngă faptul că au adus pe stadioane un număr apreciabil de oameni ai muncii de pe ogoare, au contribuit la descoperirea unor talente din popor, care ulterior s-au afirmat în sportul de performanță. Așa, de pildă, Boghez Sofia, din colectivul Recolta-Fundata, a cucerit titlul de campioană pe anul 1956 la proba de schi-fond junioare. Liecher Rudolf, de la Recolta Ministerul Agriculturii, a devenit campion R.P.R. la triplu salt seniori și juniori. Echipa de fete a colectivului Recolta-Bontești este campioană la crosul de masă „7 Noiembrie", categoria junioare. Și exemple de acest fel pot fi citate foarte multe. Trebuie subliniat de asemenea faptul că o mare parte din cei aproape 1.500.000 de oameni ai muncii din sectorul agricol și silvic, care au participat la diferitele concursuri de masă, în urma educației primite în colectivele sportive respective, au devenit fruntași în producție sau sprijinitori de bază la o serie întreagă de acțiuni politice. Este cunoscut cazul tinerilor sportivi din comunele Miholt și Ungureni, regiunea Hunedoara, Merișani, regiunea Pitești, Boureni, regiunea Craiova, care au fost în fruntea celor care au luptat pentru întemeierea gospodăriilor colective din satele lor, izbutind să-și convingă părinții și rudele să pășească laolaltă pe drumul belșugului. Cu ocazia unor calamități produse în regiunea Galați sportivii din colectivele locale Recolta au contribuit cu sîrguință și pricepere la acțiunea de salvare a recoltei.

Realizări însemnate s-au dobîndit în această perioadă la sate și în ce privește lărgirea bazei materiale a activității de cultură fizică și sport. Pe lîngă amenajările făcute cu sprijinul C.C.S. și C.C.F.S. trebuie arătat că o preocupare principală a colectivelor a fost amenajarea bazelor sportive din resurse locale și prin muncă voluntară. Este pilduitor exemplul colectivului sportiv Recolta G.A.C.-Varias, regiunea Timișoara, care prin muncă voluntară și-a amenajat un frumos stadion, unde s-au efectuat lucrări în valoare de peste 40.000 lei, precum și a Recoltei-Hălchiu, regiunea Stalin, Recolta-Hîrlău, regiunea Iași etc. care au dobîndit realizări asemănătoare.

In activitatea consiliilor centrale și a consiliilor sportive regionale, raionale și comunale au existat însă din păcate și unele lipsuri. Cele două asociații nu s-au ocupat în suficientă măsură de dezvoltarea unor discipline sportive de bază ca: natație, lupte, haltere, etc. care au rămas mult în urmă față de posibilitățile existente în satele patriei noastre. Trebuie să arătăm că o frînă puternică în dezvoltarea unor ramuri sportive la sate este lipsa cadrelor tehnice calificate. De pildă din cei 81 de antrenori salariați, 29 sînt concentrați în București, în timp ce restul țării duce lipsă de cadre tehnice.

La asociația Recolta s-au manifestat serioase lipsuri și în ce privește îndrumarea și controlarea activității handbalistice, în special a celei divizionare, fapt care a dus la retrogradarea, din categoria B în regiune, a echipei de handbal a colectivului sportiv a Ministerului Agriculturii.

Sînt unele colective sportive sătești care nu dau atenție bazei materiale a activității de cultură fizică și sport și nici măcar nu se îngrijesc de încasarea regulată a cotizațiilor. Putem cita ca exemplu în această privință colectivele G.A.S.-Gherla, regiunea Cluj, G.A.S.-Salonta, regiunea Oradea, G.A.S.-Segarcea, regiunea Craiova, etc.

La sfîrșitul ședinței plenare s-a făcut numirea consiliului central provizoriu a noii asociații unificate. Din prezidiul consiliului central al asociației fac parte tov. Vasile Grigore, Ioan St. Ioan, C. Opriteșcu, P. Olaru și alții.

Tov. Mihai Muilc, secretar al C.C.S., a arătat care sînt sarcinile de viitor ale noii asociații create, urînd totodată spor la muncă membrilor consiliului central al asociației.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".